СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

Пам'ятайте про Україну!

РІК XCIII. Ч. 246. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, П'ЯТНИЦЯ, 26-го ГРУДНЯ 1986 ЦЕНТІВ 25 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, FRIDAY, DECEMBER 26, 1986 No. 246. VOL. XCIII.

„Дзвенить молитва над столом святково, і на долівці сіно шелестить..."

МІЖНАРОДНА АМНЕСТІЯ ВШАНОВУЄ УКРАЇНКУ

Кеймбридж, Масс. (ФКУ). — Ганну Михайленко, 51-літню учительку і біліотекарку, яка була арештована в лютому 1980 року вшановано на святочних сходинах, що їх влаштувала Міжнародна Амнестія тут в Публічній бібліотеці.

Около 30 осіб зібралося на травнику перед будинком бібліотеки де посадили дерево з пропам'ятною таблицею в честь тієї захисниці людських прав, родом з Одеси. Між присутніми були члени Міжнародної Амнестії, української громади та Українсьього Наукового Інституту Гравардського Університету (УНІГУ).

У своєму запрошені на ці сходини Міжнародна Амнестія писала: Ганна Михайленко активно заохочувала вживати української мови і, як бібліотекарка школи, випозичала учням українські книжки, захвалюючи їх. У наслідок тих її старань і тому, що вона підтримувала інших відомих оборонців прав людини, її визнали як невідповідальну за свої вчинки і призначено на примусове лікування в психіятричному шпиталі. Рік пізніше Ганну призначили до горезвісної психічної лікарні в Казані, де за свідченням колишніх хворих в'язнів, дають сильні дози ліків, які нащать психічну систему".

Присутніми були і доповідали: радний міста Кеймбриджу Дейвид Салліван, директор окружного відділу Міжнародної Амнестії Джошуа Рубінстайн і співдиректор УНІГУ проф. Франко Сисин.

Пластуни підготовляють День Солідарности

Ню Йорк. — Члени Пластової Станиці в Ню Йорку, які вже десять років відзначують за закликом В'ячеслава Чорновола День Солідарности з українськими політичними в'язнями в Україні, цього року запланували провести його в інший спосіб, як звичайно.

В суботу, 10-го січня 1987 року, юнацтво Пластової станиці враз із своїми виховниками вирушить із Пластового Дому, при 144 Друга авеню, окремими групками до площі біля приміщень Об'єднаних Націй, щоб там в короткій програмі і зі засвіченими свічками згадати українських в'язнів сумління. До молоді коротко промовить колишній політичний в'язень, пл. сен. Надія Світлична. У марші до Об'єднаних Націй пластова молодь буде роздавати прохожим інформативні летючки в англійській мові, пояснюючи, що таке український День Солідарности з в'язнями в СССР.

У підготові до цієї акції юнаки і юначки пишуть окремі листи до редакцій нюйоркських щоденників, пояснюючи їм долю українських в'язнів та акцію В'ячеслава Чорновола, яку він розпочав у 1974 році, проголошуючи на знак солідарности з усіми українцями, які запроторені до тюрем і концентраційних таборів, що він кожного року буде в дні 12-го січня переводити голодівку. Цю його постанову підхопили українські пластуни та інші молодечі організації і кожного року стараються в цей день відмовити собі їжі та перевести якусь окрему акцію для допомоги незавидної долі переслідуваних та засуджених на довгі роки неволі українських правозахисників.

Цьогорічне відзначування Дня Солідарности Пластової Станиці в Ню Йорку підготовляють відповідно курені „Перших стеж" і „Верховинок". Для кращого переведення Дня Солідарности юнацтво буде в суботу 10-го січня 1987 року звільнене від науки у школі українознавства вже о год. 12:30 по полудні.

Відкрилась нова ґалерія В. і О. Бачинських у Вудстаку

Вудстак, Н. Й. — В місцевій газеті „Вудстак Таймс" появився обширний допис про відкриття тут нової ґалерії Володимира і Оленки Бачинських. Ґалерію відкрито 6-го грудня ц.р., а на відкриття прибуло багато осіб з різних околиць стейтів Ню Джерзі і Ню Йорку.

Хоч ґалерія досить мала, образи і скульптура Бачинських гарно розвішені і розставлені. Автор в дописі описав кілька образів та додав до цього і знімки з них.

Обоє мистців студіювало різні форми мистецтва. Володимир Бачинський студіював в Пратт інституті, Ню Йоркськім університеті, Крайовій академії мистецтва і у Бель Арт інституті в Римі.

Багато з його праць дістали нагороди та деякі праці вивішені по постійних виставках в Римі, Сан Франсіско, Ню Йорку і інших містах. Оленка Бачинська яка студіювала в Пратт інституті і в Студентській лізі мистецтв, має виставки не лише у своїй ґалерії, але також в інших ґалеріях, серед них в Краскін ґалерії у Вашінґтоні.

СОУК бере участь у виставці в Балч інституті

Дженкінтавн, Па. — Студійний Осередок Української Культури Менор Джуніор коледжу братиме участь у виставці для етнічних студій п. н. „Етнічні весілля в Америці", заплянованій в Балч інституті у Філядельфії на травень 1987 року.

Виставка буде базуватися на 80-ти знімках професійного фотографа Кетрин Томас із Ню Йорку і буде включати афро-американські, камбоджські, хорватські грецькі православні, Любавічер гасидські, калмицькі, литовські, норвезькі, пакістанські, пуерторіканські, російські православні, словацькі, в'єтнамські і українські групи.

СОУК випозичає українські зразки, щоб включити традиційні й сучасні весільні сукні, весільні стрічки та весільні хліби-короваї. Христина Хомин Їжак з Вормінстеру, кураторка музейної збірки СОУК, координує збірку зразків на цю виставку і допомагає Балч інститутові у влаштуванні виставки.

На виставку вступ вільний. Виставка буде відкрита від 10-ої вранці до 4-ої по полудні.

Церква в Микуличині — Олени Кульчицької

МАТЕРІ

Мені приснилась біла паляниця,
Накритий стіл і сонячна кутя,
І понад хатою в лету жар-птиця,
Що ловить зорі й знає майбуття.

Я завжди бачу, — грає сніговія,
Міцні морози розкривають зів,
А ти стоїш на покуті, як мрія,
Як Божа Мати серед образів.

Сім'я сідає до святого столу,
Де пахне сніп і де стоїть узвар;
З ясної стелі, мов з небес, додолу
Лямпадка ронить сяєво, як жар.

Дзвенить молитва над столом святково,
І на долівці сіно шелестить...
О не забути боговите слово,
Що всім ясило благодатну мить!

Мені приснилась біла паляниця,
Накритий стіл і сонячна кутя...
Нехай навіки спомином іскриться
Та добрий час — на все моє життя!

Яр Славутич

ДЕРЖАВНИЙ ДЕПАРТАМЕНТ ВІДКИНУВ СОВЄТСЬКІ ПРОПОЗИЦІЇ

Вашінгтон. — Державний департамент відкинув, як пропагандивну, заяву генерального секретаря ЦК КПСС Міхаїла Ґорбачова, висловлену під час зустрічі з сенатором Ґері Гартом про готовість Совєтського Союзу змінити своє ставлення до створюваної З'єднаними Стейтами протиракетної оборони.

Як відомо, проблема стратегічної оборонної ініціятиви (СДІ) стала головною перепоною на шляху укладення американсько-совєтської угоди про роззброєння. Совєтський Союз поставив умову: або ЗСА відмовляться від створення СДІ, або не буде ніяких угод. Однак зустрівшись у Москві з Ґ. Гартом, М. Ґорбачов дав зрозуміти, що в майбутньому СССР застосує більш гнучке ставлення до американської космічної оборони.

„Ми покищо не бачимо гнучкости зі совєтської сторони за столом переговорів у Женеві, — заявив пресовий секретар Державного департаменту Чарлз Редман. — Доводиться робити висновок, що висловлювання совєтських офіційних осіб про гнучкість на переговорах зроблені з пропагандивною метою і не свідчать про зміну совєтського становища. Якщо совєти дійсно мають намір проявити гнучкість, то вони повинні доказати це в Женеві за столом переговорів".

За словами Ґ. Гарта, Ґорбачов сподівається добитися успіху в переговорах зі З'єднаними Стейтами ще при президентстві Роналда Реґена. Речник Білого Дому Леррі Спікс так відгукнувся на це: „Не маючи повного тексту заяви (Ґорбачова), ми змушені базуватися на тому, що чуємо (від Гарта). Ми також маємо намір вести переговори серйозно. Ми також думаємо, що за наступні два роки є можливість прийти до згоди".

На думку американських совєтологів, з якими розмовляв репортер газети „Ню Йорк Таймс" Дейвид Шиплер, совєтські офіційні особи добре розуміють, що президент Р. Реґен не відмовиться від створення стратегічної оборонної ініціятиви. Тому совєтські керівники намагаються знайти якесь компромісове рішення, яке дало б можливість зрушити переговори в Женеві з мертвої точки.

„Найгірший расовий інцидент" розгортається

Ню Йорк, Н. Й. — Три білі хлопці, заарештовані за напад на трьох негрів, тут, у ранніх годинах з неділі на понеділок, 22-го грудня, в суді оскаржені в убивстві другого ступеня одного з чорних та в інших переступах супроти двох інших чорних, заатакованих ними. Заарештовані юнаки Джан Лестер, 17 років віку, з Озон Парку, Джейсон Ладон, 16 років, з Говард Біч, та Скат Керн, 17 років, теж із Говард Біч, Квінс,стануть під суд незабаром.

Цей недільний напад білих на чорних сам посадник Ню Йорку Едвард Кач назвав „найгіршим расовим інцидентом" за всі його дев'ять років урядування, і вже утворилися два ад гок комітети, один з боку Юнії цивільних свобід, а другий з боку чорних міністрів-духовників, щоб добитися від судівничих чинників міста „справедливого вироку", тобто суворого вироку.

Напад цей, з вигуками расового упередження проти чорних, мав місце у ранніх годинах неділі, 21-го грудня. Група білих підлітків якраз вийшли з веселої забави, коли їм сказали, що є три чорних у їхній околиці, Говард Біч, Квінс, заселений майже самими білими переважно середньою і підсередньою робітничою клясою. Апріорно наставлена неґативно та із підозрінням супроти чорних молодиків, ця група білих, в якій було 11 хлопців і одна дівчина, вирішили тих „інтрудерів" добре побити, вживаючи власні кулаки, одного бейзболового макогона та дрючки з галузок. З тієї завзятої бійки один чорний втік тільки з малими синяками, інший був побитий і наляканий так, що насліпо тікав через великий рух на шосе, де його вдарило авто, забивши на місці. Третій чорний також був сильно побитий, але зміг все таки втекти.

Забитий негр — це Майкел Гріффіт, 23 -річний робітник з будівельного підприємства. Він був мешканцем Бедфорд-Стайвезант мешканевої дільниці в Брукліні, суцільно заселеної чорними. Він і його два товариші коротко перед нападом на них їхали в авті, яке попсувалося і стало на дорозі; тоді вони вирішили пройти до сусідньої дільниці, білої, де була харчівня-піццерія, щоб звідти потелефонувати по механіка. Це й був той час, коли на них напали білі хлопці, що не хотіли бачити чорних відвідувачів на „своїм терені".

МИТРОПОЛИТ С. СУЛИК ПРИЙНЯВ ДЕЛЕҐАЦІЮ УПСО

Філядельфія (УПСО). — У суботу 13-го грудня ц.р., делеґація Українського Патріярхального Об'єднання (УПСО) відвідала філядельфійського Митрополита Української Католицької Церкви Степана Сулика та провела з ним розмови в актуальних справах мирянського руху та Української Католицької Церкви. У склад делеґації входили інж. Василь Колодчин, голова Президії УПСО, д-р Василь Маркусь, заступник голови, д-р Мирослав Лабунька і д-р Леонід Рудницький члени Головної Ради УПСО. Авдієнція відбулася тут в митрополичій резиденції.

Голова УПСО представився як наступник бл. п. проф. Богдана Лончини на становищі голови УПСО, а далі з'ясував напрямні діяльности очолюваного ним об'єднання мирянських організацій в багатьох країнах. В. Колодчин підкреслив, що, як і попередньо, УПСО бажає продовжувати заходи покійного Патріярха Йосифа з метою завершення структури УКЦеркви патріярхатом. Він стверджує, що в цьому напрямі мирянство сприяє і підтримує заходи ієрархії, бо останнім часом, як Блаженніший Мирослав Іван Любачівський, так і митрополити, зокрема С. Сулик виступали перед Папським Синодом і в зустрічі з кардиналом-префектом Східньої Конгрегації з тими самими побажаннями. Мирянство бажає підтримати Владик і в тому сенсі веде широко закроєну акцію петицій до Папи Івана Павла II. В цих петиціях прохається Апостольський Престіл активніше боронити права УКЦеркви в Україні, проголосити Слугу Божого Андрея святим та встановити патріярхат УКЦеркви. В імені УПСО інж. Колодчин висловив подяку Митрополитові Суликові за його останні гідні виступи в обороні УКЦеркви.

По черзі виступали інші члени делеґації. В. Маркусь говорив про зміст і характер плянованого Шостого Конґресу Мирян у вересні 1987 року в Римі і його спрямування — проблематика УКЦеркви на порозі другого тисячоліття. Л. Рудницький звернув увагу на зовнішні заходи щодо оборони Церкви в Україні серед неукраїнських і міжнародних чинників. Він вказав на вагу таких форумів, як Віденська конференція, де українська участь в обороні релігійної свободи повинна бути більш видною. М. Лабунька підкреслив значення наукових заходів у зв'язку з ювілеєм Тисячоліття і вказав, який вплив вони можуть мати на віруючих звичайних людей та на інтеліґенцію під комунізмом. Голова УПСО ще раз наголосив плян крайових патріярхальних товариств зібрати чисельні підписи під петицією та про плян зорганізування репрезентативної делеґації до Папи у вересні 1987 року та просив Митрополита очолити разом з Владикою Любачівським та іншими владиками таку чисельну делеґацію українського Божого люду на авдієнції у Папи Івана Павла II.

Між Владикою-господарем та учасниками делеґації УПСО в цій авдієнції вив'язався живий обмін думок на порушені питання, що тривав понад одну годину. Митрополит Сулик висловив своє вдоволення з візити та уділив благословення для діячів УПСО.

У пополудневих годинах названі керівні діячі УПСО провели свої наради у приміщенні Філії УКУ в Філядельфії та прийняли ряд пропозицій щодо плянованих вересневих днів у Римі.

У цих нарадах брав участь також Архимандрит Любомир Гузар, протосинкел Львівської Архиепархії. Рішення й узгіднені пропозиції цієї зустрічі, після затвердження їх Президією УПСО, будуть подані крайовим товариствам до виконання.

У СВІТІ

ПОЕТКА І ПРАВОЗАХИСНИЦЯ Ірина Ратушинська, якій совєтські власті дозволили виїхати для лікування на Захід, влаштувала в Лондоні пресову конференцію, на якій висловила своє ставлення до недавніх акцій Горбачова щодо лібералізації совєтського режиму, які включають і її власне звільнення. Висловившись позитивно про заходи, прийняті совєтським лідером, Ратушинська назвала їх явно недостатніми. У пресовій конференції взяв участь також її чоловік Ігор Геращенко.

ПЕРЕГОВОРИ МІЖ УРЯДОМ Філіппін і комуністами про закінчення громадянської війни повинні початися 6-го січня, але уряд Коразон Акіно уже відкинув дві головні вимоги комуністичних заколотників, з якими укладено покищо двомісячне перемир'я. Поперше, уряд оголосив, що справа про американські військові бази, які є в країні, обговорюватися з ними не буде. Подруге, як їм було сказано, не може бути й мови про те, щоб комуністи увійшли до складу кабінету міністрів. Речник комуністичного Крайового народного фронту Люїз Галяндоні обвинуватив президента Роналда Реґена в „саботуванні світового процесу вреґулювання відносин". У відповідь головнокомандуючий філіппінською армією генерал Фідель Рамос заявив: „Коли слухати комуністів, то здається, що вони вже перемогли в цій країні. Але вони ніколи не будуть тут переможцями".

МІНІСТЕР БОННСЬКОГО УРЯДУ Генріх Вінделен закликав, щоб власті Східньої Німеччини „почали наслідувати приклад Ґорбачова і звільнили 2,000 політичних в'язнів, які перебувають у в'язницях Східньої Німеччини. Він заявив, що звільнення політв'язнів допомогло б поліпшити відносини в країні і зменшило б недовір'я східніх німців до власного уряду. За словами міністра, кількість політичних в'язнів і спійманих втікачів у в'язницях Східньої Німеччини за останній час дещо зменшилась поперше, завдяки тому, що Уряд Західньої Німеччини викуплює їх за великі гроші, а подруге, тому, що суди східньої Німеччини засуджують їх тепер на менші терміни ув'язнення. За останні 20 років Західня Німеччина виплатила Східній астрономічну суму — півбільйона долярів за звільнення понад 100,000 в'язнів.

В АМЕРИЦІ

ІЗ ГРУПИ СЛАВНОЗВІСНИХ естрадних співаків-гітаристів, англійських „Бітлс", попри Джана Леннона (вже вбитого) Пола МакКартні і Джорджа Гаррісона, „барабанщик" Рінґо Старр був найменше атрактивним для мільйонів молодих уболівальників цього вокально-музичного ансамблю. Проте його „люблять гроші". Вже давніше він оголосив, що хоче золотих перстенів (звідти і частина його псевдо — „рінґо"), так що йому в пакунках його шанувальниці присилали подарунки — перстені. А ось тепер його „знайшла" Медісон авеню, вулиця в Мангеттені, де розміщуються найбільші центри американської і світової реклями. Звідси Стівен Роттер із фірми Сільверстайн і Роттер запропонував Рінґові контракт на кілька або й кільканадцять мільйонів долярів за те, що він реклямуватиме новий охолоджувач для вин Канадеґа Вайн компанії. Виникає питання,чи Медісон авеню пам'ятатиме і про двох інших „бітлсів", і в такому разі, що ці два реклямуватимуть, — пише „Нюзвік" з 22-го грудня.

В МІСТІ НЮ ЙОРКУ вже деякий час існує контроверсійне міське законодавство, згідно з яким власники порожніх мешканевих готелів з однокімнатними мешканнями повинні відремонтувати ці кімнати і винаймати їх людям з низькими заробітними платнями, або й тим нюйоркчанам, що взагалі не працюють і є на утриманні міста. Проти цього закону не відсьогодні завзято виступають власники таких готелів і раз-у-раз подають місто до суду за свої кривди, дійсні і уявні. І ось нарешті суддя Дейвид В. Сакс із стейтового верховного суду в Мангеттені виніс осуд на користь кількох власників вакантних готелів, назвавши згаданий міський закон неконституційним і таким, що його „неможливо перевести в життя" на тій підставі, що закон „порушує підставову конституційну процедуру і конституційні права власників однокімнатних вакантних готелів". Це велика перемога для власників згаданих готелів, які, отже, не мусітимуть тепер приймати бідних льокаторів, а можуть натомість, зваливши старий будинок, побудувати на тому місті новий високий мешканевий хмарочос, що даватиме великі зиски. Щоправда місто плянує відкликатися до апеляційного суду проти цього рішення судді.

„ВОЯДЖЕР" ЩАСЛИВО ЗАВЕРШИВ СВІЙ ПОЛІТ

Едвардс, Каліф. — Тут, у вівторок, 23-го грудня, на військовій летунській базі щасливо приземлився „Вояжер", експериментальний літак, зроблений так, щоб він міг відбути кругосвітню подорож з одним вантажем пального, тобто без потреби його поповнювати під час лету. Це завдання „Вояжер" і обоє пілоти виконали, відбувши свою історичну подорож, що тривала дев'ять днів, три хвилини і 44 секунди, і була 25,012 миль довжиною.

Політ, що розпочався звідси ж, з Едвардс летунської бази, здобув два рекорди: безперебійний літ на тому самому вантажі пального навколо світу, і другий — витривалости самих пілотів, щоб успішно відбути таку тяжку й вимогливу дорогу.

„Це була остання велика подія в історії атмосферичного літання", — сказав перший пілот „Вояджера" 48-річний Ричард Рутен на пресовій конференції відраза як осів їхній літак. „Що ми як приватні громадяни це вчинили, промовисто каже про ту свободу, якою втішаються американці".

Співпілотом Р. Дж. Рутена була Джіна Єгер, 34-річна жінка-летун, яка назвала сам політ „знаменитим", і що були обоє пілоти „Вояджера" так дуже зайняті керуванням літака, що не було часу „справді відчувати будь-який страх"; обоє вони здорові, лише втратили значно на вазі.

Політ „Вояджера" знаменує собою не тільки піонерський дух і витривалість пілотів, але й евентуальний початок нової технології в будові літаків.

ЗУСТРІЧ НОВОГО РОКУ НА ОСЕЛІ СУМА

Елленвілл, Н. Й. — Крайова Управа СУМ влаштовує традиційну зустріч нового року яка відбудеться в середу, 31-го грудня ц.р., у великій залі нової світлиці тут на оселі СУМ. Початок забави о год. 9-ій вечора. До танців приграватиме оркестра „Беркут" („Хлопці зі Львова") .Крім цього буде багато несподіванок та смачний буфет. Столики слід замовляти в дирекції оселі, телефонуючи на число (914) 647-7230, або (914) 647-9521.

РІЗДВО ХРИСТОВЕ

З уваги на свято Різдва Христового в четвер, *25*-го грудня, це число друкується з датою п'ятниці,26-го грудня. У четвер Головна Канцелярія УНСоюзу і В-во „Свобода" будуть закриті. Наступне число „Свободи" друкуватиметься у п'ятницю з датою суботи 27-го грудня.

СВОБОДА SVOBODA
Український щоденник · Ukrainian Daily
FOUNDED 1893
Svoboda USPS (50-420 ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays, and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302.
Tel.: (201) 451-2200

Postmaster: Send address changes to:
"Svoboda", 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302
Tel.: (201) 434-0237, (201) 434-0807, (201) 434-3036

Second Class Postage paid at Jersey City, N.J.

Передплата на рік $40.00, на півроку — $22.00, на 3 місяці — $12.00
Для членів УНСоюзу $15.00 річно. За кожну зміну адреси — $1.00
Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda".

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Звільнення Сахарова

Однаково переслідування Сахарова, як і його опозиційність супроти комуністичного режиму — це цікава проблема психологів. Адже Андрей Сахаров був найбільш заслуженою людиною для Совєтського Союзу саме в цій ділянці, яка для СССР найголовніша — у ділянці збройних сил. Це ж був майстер водневої бомби, найстрахітливішого роду зброї для масового винищування людей. І тому його еволюція в сторону роззброєння та на сторону оборони прав людини подібна до еволюції хіба тільки ще одної людини в СССР — генерала Петра Григоренка, професора Військової Академії ім. Фрунзе, нагородженого найвищими медалями, що їх йому відібрали, коли він прозрів.

Геніяльний фізик став членом Академії Наук СССР на 32 році життя — наймолодший віком в історії тієї наукової установи. Але нагороду Нобеля отримав у 1975 році не за заслуги для науки як фізик, тільки як борець за мир у світі. Цікавий парадокс: мирова нагорода Нобеля дана людині, яка була творцем найстрашнішої зброї! Проте ніхто інший не знав так добре нищівної сили тієї зброї, як її творець, і тому видно сам налякався свого твору та виступив проти її штучних випробувань — це й розпочало його конфлікт з Кремлем. Уже в 1968 році відсунули його від програми нуклеарного зброєння в СССР, але з Академії наук ніколи не викинули. Зате відібрали йому всі дані йому нагороди й медалі, а коли він у грудні 1979 року одверто виступив проти совєтської окупації Афганістану — почали його вже безупинно переслідувати. Він був під постійним поліційним наглядом; усіх, що його відвідували, — арештовували так, що поступово ізолювали його від зовнішнього світу; врешті сім років тому без суду і без жадного формального обвинувачення заслали до міста Ґорькій за 250 миль на схід від Москви. Там продовжували його переслідування з безперервними допитами і шиканами, а коли він на знак протесту розпочав голодівку — його силоміць годували. Його дружині Олені Боннер, яка має доньку в Америці, дозволили виїхати на півроку до ЗСА лікуватись на важку недугу очей. Коли 18-го грудня цього року сам Міхаїл Ґорбачов зателефонував їм до місця їхнього заслання, що Сахаров звільнений, а його дружина, засуджена на п'ять років заслання за „протидержавну пропаґанду", помилувана, то це була для них обох величезна і радісна несподіванка.

Сахарову дозволили вернутися до наукової праці в Академії наук, але не дали дозволу на виїзд закордон, бо він надто багато знає про совєтський збройний арсенал. Сам Сахаров заявив у липні минулого року, що коли б його звільнили, то він не буде більше приймати чужинецьких кореспондентів у Москві і не буде втручатися до політичного життя. Але у телефонічній розмові з Ґорбачовим просив того останнього, щоб совєтський уряд звільнив не тільки його, але й тисячі інших в'язнів, які караються по різних ҐУЛаґах. На твердження Сахарова, що їх засуджено несправедливо, Ґорбачов відповів коротко: „Я з вами не погоджуюся".

Західня преса підкреслює так само, що хоч за панування Ґорбачова звільнено кількох видатних дисидентів, як Щаранський чи Орлов, проте не змінилася система, і на засланні та в різних в'язницях у нелюдських умовинах перебувають грубі тисячі чи десятки і сотні тисяч політичних в'язнів, що їх вважають за кримінальних злочинців. „Ню Йорк Таймс" у передовій статті в числі з 20-го грудня обмежився тільки до дуже короткого коментаря: „Якщо совєтський уряд, звільняючи Сахарова, сподівався прихильного відгуку на Заході, то він помилився". Голова совєтської делеґації на конференції у Відні, де розглядають, як реалізовано Гельсінкський договір з 1975 року, Юрій Кашлєв заявив, що швидко світ дістане нові докази на визнавання совєтським урядом прав людини. Але фактичний стан у СССР та в різних інших комуністичних країнах виявляє, що, коли там звільняють політичних в'язнів, опозиціоністів супроти режиму, як у Польщі чи в Юґославії, то не з любови до прав людини, а в наслідок важкої економічної кризи. Ця господарська криза в СССР і його сателітських країнах (за вийнятком Східньої Німеччини) така важка, що Ґорбачов і його кумпани бояться вибуху поважних заворушень і тому злагіднюють централізацію продукції і збуту, переводять чистку у своєму бюрократичному апараті і трішки злагіднюють режим. Але не заперечують свого принципу — диктатури, опертої на терорі.

Лев Яцкевич

НАРОДЖЕННЯ ХРИСТА У СВІТЛІ НАУКИ

Приблизно 2000 років тому появилося на небі зоряне світло, яке, згідно з віщуванням пророків, було провісником народження Месії Світу. Те світло було небесним маяком дороговказом, який завів трьох Мудреців зі Сходу до вбогої стаєнки у Вифлеємі, де народився Ісус Христос.

Як не дивно, але про народження Боголюдини, яка створила нову епоху в історії людства та витиснула свою одухотворену печать в цілому його житті, ми маємо відносно дуже мало довір'я гідних інформацій. Почнім від дати Його народження.

В Євангелії св. Луки читаємо, що одним із перших, які дізналися про народження Христа були вифлеємські пастухи, які пасли вночі свої вівці на довколишніх полях. Ще й сьогодні на території стародавньої Самарії та Юдеї в гарячі та вологі дні пасуться вівці замість вдень вночі. З цього висновок, що Христос народився, правдоподібно не в грудні, а в серпні, або початком вересня. А тепер щодо року Його народження. У Євангелії св. Матея читаємо, що Христос народився у двох останніх роках панування Ірода, себто приблизно в 4-му році до н. е.

Більш популярна версія в Євангелії св. Луки встановляє рік народження Христа на час перепису населення в Юдеї, десь між шостим і сьомим роком до н.е. Цю приблизну дату народження підтвердили обрахування Йоганнеса Кеплера, славного німецького астронома з XYII століття, про з'єднання на початку нашої ери двох плянет — Юпітера та Сатурна, що світили дуже ярким світлом невідомої зорі, яку люди тоді могли ідентифікувати з Вифлеємською зорею.

Але ця гіпотеза йде врозріз із згаданим вже Євангелієм св. Матея, яке оповідає, що Вифлеємська зоря з'явилася двічі Трьом Мудрецям зі Сходу в часі їх подорожі до Вифлеєму.

Тому сучасні астрономи прийшли до висновку, що Вифлеємську зорю не слід ідентифікувати із з'єднанням (конфіґурацією) Юпітера й Сатурна, але радше з кометою Галлея. Обрахування, зроблені науковцями в струменевій погідній лябораторії в Пасадені, Каліфорнія, виявили, що ця комета проходить крізь орбіту Землі періодично, що 75 років. На початку нашої ери, вона була видима на землі в 10-му р. до н. е. Коли взяти до уваги, що три Мудреці не відразу пустилися в далекі мандри до Юдеї, то слід вважати, що по їх приході до Вифлеєму Ісусові могло вже бути біля двох років. Коли ж приймемо гіпотезу, що комета Галлея становила Вифлеємську зорю, тоді дату народження Христа слід перемістити з 4-го до 10-го року до н. е. Але існує ще третя можливість устійнення дати Його народження, що її висувають проф. Флемінґтон, науковий дослідник біблійної старини, та Джеррі Вардамен, професор археології в Стейтовому університеті в Міссісіпі. На їх думку, найбільш довір'я гідним джерелом встановлення року народження Ісуса Христа слід вважати перепис населення, що був проголошений римською владою декілька місяців перед народженням Христа, в якому кожний мешканець Юдеї був зобов'язаний зголоситися у найближчому місті.

І тому Йосиф з Марією на ослі (в навечер'я народин Христа) приїхали до Вифлеєму, щоб виконати свою горожанську повинність. На жаль, Біблія не згадує, ані точної дати їх приїзду, ані перепису населення. Але згадує зате про неї невелика глиняна табличка, знайдена 300 років тому в Бейруті, нещодавно відшифрована. Згідно з її змістом, цей перепис населення був проголошений римським губернатором Сирії Квірінієм в році 12-ім до н.е. І саме цю дату, на думку Дж. Вардамена та Флемінґтона, слід уважати справжнім роком народження Ісуса Христа. Згадана таблиця носить назву „Емілюс Секундус" та становить тепер власність Венеціянського музею в Італії.

Згідно з Григоріянським календарем, свято Рождества Христового християнський світ святкує 25-го грудня, а згідно з юліянським, 7-го січня. Звідкіля ця дата взялася? Вона була впроваджена урядовим розпорядженням в Римі в УI сторіччі н.е., в часі панування короля Юстиніяна. Метою цього розпорядку було перенесення цього великого християнського свята на час святкування дуже популярного в той час поганського свята „перемоги дня над ніччю", або т. зв. „Сатурналії". Цей збіг обох свят християнського та поганського причинився у великій мірі до поширення християнської релігії за рахунок історичної вірности.

1986 рік був також роком циклічної появи цієї самої комети Галлея на землі, яка унапрямлювала майже 2000 років тому шлях Трьом Мудрецям зі Сходу до Вифлеєму. Згідно з Євангелією св. Матея ті Мудреці після приходу до Вифлеєму оповідали, що ця зоря з'явилася їм двічі. Це становить тільки потвердження характеристики тієї Комети, яка ховається деякий час за сонце, щоб потім знову вийти на небозвід неба та замерехтіти ясним блеском. На думку проф. Флемінґа, враження Мудреців, що Вифлеємська зоря показувала їм шлях до Вифлеєму, було основане на ілюзоричному блеску довжелезного хвоста тієї комети, напрямленого на Божу стаєнку (деякі твердять що на ґроту), в якій народився Месія Світу. На місці народження Христа, побудував римський цісар Константин в 330 році н.е. величаву базиліку „Різдва Христового", в якій над маленькою ґротою сіяє срібна зоря — символ Вифлеємської Зорі.

Віра Ке

Резолюція Число Один

Якщо ви не дотримали минулорічних резолюцій, то не журіться, бо ще можете дотримати їх перед китайським Новим Роком (25-го січня) або перед іранським (21-го березня) чи перед жидівським (18-го вересня), чи навіть аж перед ісламським (18-го жовтня!)

До букету ваших резолюцій додайте ще декілька моїх: Хай у новому році домінують коротші промови і довші діялоги з молоддю. Хай буде менше комітетів, а більше охочих до праці. Хай приходить більше членства на збори, а менше до спільної фотографії.

Не журіться, що від Нового Року ваша біографія стала довша. Артур Рубінштайн давав концерти до 80-го року життя. Пабльо Касалє грав на челье до 90-го Яша Гайфец грав на скрипці понад 70 літ. Пікассо малював до 90-ох літ, а святий Йосиф виховав Ісуса Христа також аж у старшому віці. Коли би переглянути докладно історію, то можна би створити величезний клюб з-понад 70-літників!

Єдине, що приходить людині без труду, і незалежно від техніки — це старий вік. Але старий вік — це не бути старим, це не бути вигаслим вулканом, це не сідати на крісло, як втомлена гармонія! У старшому віці також можна бути напруженим, як високе „Ц", можна вірити в безсмертний оптимізм людського серця і можна завжди поєднувати тяжку людську дійсність, зі золотою людською мрією.

Я знаю, що листа ваших новорічних резолюцій дуже довга, але додайте до неї ще одну резолюцію. Число Один!

Резолюція Число Один: Впливати на організації, установи, групи, школи, щоб кожна з них заплатила одному студентові курс української мови в університеті. Студент не мусить бути геніяльний (Айнштайн не був геніяльним студентом, ані Черчіл!). Мало студентів з блискучими оцінками стали блискучими людьми. Після закінчення студій щойно виявляється, яка людина придатна до життя.

Курс української мови може брати кожний студент, незалежно від того, що студіює. Як кожна організація, група, установа, виховає собі одну українськомовну людину, то будемо мати і вчителів, і редакторів, і письменників, і урядовців, в українських установах. Навіть в церкві можна буде відправляти Богослужбу українською мовою!

А як будемо тільки грати в бінго, продавати вареники, складати гроші, то в короткому часі не буде для кого і з ким робити конґреси, з'їзди, забави, бенкети, несподіванки, балі, ювілеї, базари, чайки, покази моди, пікніки, „сейли".

Наука єдина з недолі нас вирве!

Наталія Канюґа

РІЗДВЯНА МОЛИТВА...

У цей чарівний час, сповнений незбагненої таємничости та радости, де все і всюди дише незрозумілим для нас чудом, о, Господи Боже, звертаюся до Тебе з молінням, вислухай і задовольни його!

Перше всього, Всевишній, немає слів, якими би можна подякувати Тобі за те, що Ти зіслав на землю свого єдиного Сина для нашого спасіння, на те, щоб навчав нас жити, щоб показав нам правильний шлях, дав чисту ідею життя, щоб навчив нас радіти й терпеливо переносити терпіння, щоб навчив нас бути людиною тут, на землі і дав нам можливість заслужити собі на вічне життя у твоєму Царстві. Сьогодні ми святкуємо Його день народження, а разом з тим мої молитви линуть до Тебе!

Ізглянься над моїми незнаними побратимами, що на далекому засланні та по всяких ворожих тюрмах страждають за їхню любов до Тебе, за любов до Рідного Краю, за науки, які їм Твій Син вщепив у серця!

Зітри непомітні сльози воїна та моряка, що є на службі оборони своєї Батьківщини і не може бути у цей великий день разом зі своєю родиною!

Розрадь тих, яким грошові обставини не позволяють зустрітися із своєю родиною. Розрадь їх серця, бо оті листи ними писані — сповнені радости та героїзму, байдужости — вони просяклі невидимими сльозами та смутком...

Торкни своє правицею зболілу вдову чи вдівця, сироту та батьків, які втратили дорогу їм особу! Їх рана незагоєна! Хоч довкола них і сміх і радість їм тяжко на серці, їм бракує ніжного погляду, легких обійм і тихий шепіт щирого побажання згубленої любої особи!... Улегши їх біль!...

Зішли специяльне благословення на старших людей, які самітньо сидять у своїх хатах, без різдвяних прикрас, тільки їх дрижачі уста шепочуть тиху молитву до Тебе, благаючи Твого благословення для тих, яких вони виростили, і які в сьогоднішній день не можуть або не хочуть бути з ними...

Допоможи знайти тепле пристановище бездомним і голодним!...

Дай сили, витривалости та скропи любов до ближнього у тих, які в той час, коли цілий світ святкує народження Твого Сина, мусять працювати, опікуватися та улегшувати фізичні болі хворих та немічних! Від їх любови залежить полегша тілесного болю!...

Тих, що відійшли від нас, прийми у Своє Царство Небесне, нагороди їх за тяжке життя тут, на землі...

Дай любов там, де вона завмирає, дай потіху там, де вона зникає! Дай радість там, де сльози ллються! Змилуйся над грішником, бо завтра він свій гріх збагне і стане Твоїм вірним сином!

А я, особисто, Господи Боже, дякую Тобі за все, за добре, за сили перенести хрест призначений мені Тобою і молю Тебе — не відмов мені Твоєї опіки і в майбутньому...

Я знаю, що забагато у Тебе прохаю, але Ти єдиний, що вислухаєш людські моління, що ласки наділиш, пожалуєш і потішиш!

А в кінці моєї Різдвяної молитви прошу Тебе, о, Господи, дай душевного спокою людям доброї волі!..

Тут Бог Предвічний народився

Земля — плянета синьоока,
сотворена на радість Божу,
тепер же всесвіт весь тривожить,
свавіллям різних завірюх,
неначе сили всі ворожі
роздув злий дух.

Та в тучах цих насилля, гніву,
де гріх вовтузиться і гніт,
післав Господь Пречисту Діву
та Сина-Спаса на наш світ.

Над Вифлеємом, на плянеті
засяла радісна зоря
і зупинилась в своїм леті...
Здригнулись суші та моря.
Тут Бог Предвічний народився
із Діви чистої для нас,
в людину бідну приодівся
в оцей суворий час...

Спішім усі, щоб поклонитись,
Дитині Божій в пелюшках,
серця любов'ю там загріти
і віру в волю закріпити
та сильні знову йти на шлях,
на шлях свобідного народу,
з вільною піснею в серцях.

І знову радість засіяє
і нам, і нашим в Україні,
і віра знову запалає
на цій плянеті жовто-синій.
І „Бог Предвічний народився"
загомонить по всій плянеті,
і зникне рабська метелиця
в нас — в Україні та на світі.

5-го грудня 1986 р.

Михайло Качалуба

Перл Бак

ТРУСКАВКОВА ВАЗА

(під Різдво)

(З англійської мови переклала Любов Коленська)

III.

— Ну... я мушу вже іти. Знаєш... спізнятись я не можу.

Том нахилився, щоб її поцілувати і Марджорині, сповнені теплом уста, як і все, пройняли його солодким хвилюванням.

— Чому завжди день волічеться так неймовірно довго, — сказав він уже біля дверей.

— І ночі... ночі... чому вони такі... короткі? — сказала вона, піславши йому рукою поцілунок.

Він пішов. А вона помила посуд, постелила ліжко, що стояло за своєрідною ширмою, і прибрала в кімнаті. Кожного ранку, вона завжди обтирала з пороху вазу. Нюйоркська сажа ґісно прилягала до складного її візерунку, і щоб втримати блеск її скла — це навдивожу вимагало від неї багато труду. Та коли згадати, що прийшлося Марджорі пережити — несучи всю дорогу від Стредфорширу в своїх раменах оту вазу... Люди її поштовхували, сіпали, зупиняли, витріщуючись на неї, що вона таке несе, так, що вона замалим... не впустила її на землю. Та вона була дуже завзята! І навіть Том, її любий Том, не зважаючи на це, що довкола них юрмилася товпа, ані разу не став нарікати.

Нагадуючи собі його, Марджорі всміхнулася. Ах як вона його любила! Правда, він трохи був важкуватої будови і... повільний. Якби не було — куди повільніший від неї: і ніколи він не зумів так бистро схопити жарту як вона, але він був такий добрий і чесний і вона йому безмірно довіряла. І чим би спільно вони не були зайняті — їм завжди було приємно і цікаво. Ах, але ця їхня річниця! Вона мусить, вона... мусить щось придумати. Пройтись до Сентрал парку вправді було дуже приємно, але це було б нічим у їхню річницю. Квитки в кіно були дуже дорогі, та й до того ви ніколи не знали, що там побачите — а тоді всі ваші гроші витрачались надармо!

Враз вона глипнула на стінний кухонний годинник. Та ж вона нізащо в світі не сміє спізнитись!... І вона побігла переодягнутись у вихідне вбрання. Від моря віяв жорстоко-холодний вітер, але... вона мусить заощадити кожен цент на їхню річницю! А теж — небавом Різдво — воно всього понад місяць часу від їхньої річниці! Спочатку в них була мова про те, щоб звінчатись на Різдвяні Свята — це було б дуже раціонально, та раптом вони вирішили, що так... довго чекати було б понад їхні сили! І хоча вона чимдуж поспішала — заки зайшла до бюра — промерзла наскрізь. А там чекало лиш кілька пацієнтів. Треба сказати, що молодому дентистові не надто везло. Цим самим — це не більше ні не менше означало, що їй немає чого очікувати підвишки. Гм... А може б таки поспитати? Й коли за останнім пацієнтом замкнулися двері, злобувшись на відвагу, вона увійшла до його кімнати.

— Д-р Беррі, чи я могла б дістати підвишку?

Її зустрінув погляд його сумних очей:

— Мені прикро, що ви мене про це просите, але я її не можу вам дати. Моя жінка захворіла й вона має мати... операцію. Можливо, коли в мене поліпшиться ситуація... Але якби воно не було, нині принаймні можете відійти додому раніше. Сьогодні тут уже ніхто більше не прийде. Мені направду прикро...

Ах, як добре вона це розуміла! Коли поліпшиться ситуація... — І вона зодягнулася в пальто і, мужньо зустрічаючи сердиті хвилі вітру, попрямувала додому. Ах — як студено! Який же це студений і вогкий вітер дув з-понад моря.

Але власне цей вітер надхнув її особливою думкою. Як добре було б тепер мати пляшку вина, щоб могти розігрітись у цей холодний листопадовий день! Пляшка вина... гм... пляшка вина? Хіба пляшка вина не коштує багато? І подумати лиш така, що одна пляшка вина може влаштувати прийняття для двоє осіб — прийняття для Тома і для неї... прийняття у їхню річницю! І вони мовляв, вибираючись на вечерю до якогось ресторану, зодягнуться у свій найбільш елегантний одяг, вона приготує яловичину — під пишною назвою „Біф Строганоф", а потім вони вип'ють вино. О — це буде справжнє святкування! Правда, в домах — Тома чи в її — ніхто не був особливим приклонником вина, але коли поглянути на фільми — там завжди заможні люди випивають вино.

І коли того вечора він відчинив двері, Марджорі сказала:

— Том, я щось придумала...

Та раптом вона завважила, що він промок аж „до нитки"! І вона вигукнула:

Том! Адже ти промок наскрізь!

— Так... Надворі мряка перемінилась у дощ і я промерз, либонь, аж до кости...

І Марджорі почала біля нього метушитись: злагодила йому гарячу купіль і принесла халат і піжаму.

— Але ж я не... хворий, — протестував він.

— Нічого... Я лиш хочу, щоб ти гарно почувався, — настоювала вона.

І аж тоді, коли він зовсім просох і розігрівся та й випив чашку гарячої юшки — вона розкрила перед ним свої задуми.

— Як ти думаєш — пляшка вина на нашу річницю шлюбу. Це Том, буде вперше...

— Правда, я іноді... вряди-годи будучи студентом, випивав чарку або дві, — признався він.

— Але лиш так подумай... вечеря наче в якихось фільмах... і ми... в елегантних убраннях?...

— Це справді буде... щось, — погодився він. Кілька лиш долярів... але наступного року ми знайдемо якийсь справді... особливий спосіб!

Обкинувши зором накритий з нагоди їхньої річниці стіл вона подумала:

— Тут все приготоване як до справжнього святкування...

Сьогодні, без уваги на двоє пацієнтів — чоловіка, що його розболів зуб і жінку, семирічний син якої, граючись м'ячем, зламав свій передній зуб, — Марджорі залишила працю вчасним пополуднем.

— Нині річниця мого вінчання, — заявила вона д-рові Беррі. Я хочу приготовити спеціяльну вечерю. У нас буде вино і ще там... дещо!

— Гаразд! Ви можете вже відійти! — Він аж сіяв розрадуваний несподіваним приходом нових пацієнтів.

І Марджорі майже бігла додому, вгортаючись уся в дзвінку, холодну темряву, що цими днями насувалась швидше на землю. А в думках її зарисовувалась підготова до їхніх святкувань: шість червоних гвоздиків і трохи гілок із ...аспараґусу. І вона вступила за ними до наріжної крамниці з квітами. А там, задумалась — чи ж бува не покласти б їх у трускавкому вазу, але відкинула цю думку. Вони ж бо зовсім би зникли в отій великій посуді, де навіть трускавки були завбільшки помаранч. Коли Том прийшов додому о шестій годині із пляшкою вина під пахвою, загорненою у брунантний папір, Марджорі вже впоралась була із всім.

— Ось тут, — гордо заявив він. — Це важке бурґундське, багате в прянощі вино, — так про нього сказав мені продавець. І тому я його купив. Тоді прийшло мені теж на думку, що в нас немає келехів на вино — і, на доручення цього продавця я купив їх два в одній дешевій крамниці. Але мені здається, що вони зовсім гарні.

Закінчення буде.

З Різдвом Христовим і Новим Роком!

УКРАЇНСЬКИЙ ФЕСТИВАЛЬНИЙ КОМІТЕТ 1987 РОКУ

бажає Всім
Веселих Свят
та
Щасливого Нового Року!
РОМА МИСЬКІВ, *голова*

Дирекція Українського Народного Дому в Ню Йорку

— бажає —

усім Уділовцям, Установам і Організаціям, які мають в УНДомі свої постійні домівки, всім, що користають із заль УНДому та всім ВШ. Гостям нашого Ресторану та Клюбу „ЛИСА МИКИТИ" і всій Українській Громаді Ню Йорку

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО
та
ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

140-142 Second Ave. — NEW YORK, N. Y — GR 3-5289

УКРАЇНСЬКА МЕДИЧНО-ХАРИТАТИВНА СЛУЖБА
Колишній Український Червоний Хрест на чужині

з нагоди Різдва Христового та Нового Року шле найщиріші побажання Веселих Свят і Щасливого Нового Року Високопреосвященнішим Владикам і Всечеснішому Духовенству Українських Церков, Українським науковим установам, Товариствам, Молодечим організаціям, Шкільній молоді, Прихильникам і Добродіям, нашим ЖЕРТВОДАВЦЯМ, ЗБІРЩИКАМ, Самопомочі враз із Відділами, Суспільній Службі Українців Канади враз із Відділами, Жіночій допомоговій Організації враз із Відділами, Лікарським Товариствам, Українській пресі, Представництвам, Станицям, Уповноваженим, всему членству УМХС та всій українській спільноті на чужині і в рідному краю.

Мюнхен, грудень 1986 **РАДА І УПРАВА УМХС**

Христос Родився — Славім Його!
З нагоди Свят Христового Різдва й Нового Року
бажаємо всім нашим Землякам і Жителям Дрогобиччини
Веселих Свят та Щасливого Нового Року!

При тому повідомляємо, що ще є невелика скількість 3-го тому нашого Збірника „Дрогобиччина — Земля Івана Франка", який розходиться швидко й тому, якщо хтось хоче його мати, повинен спішитися з замовленням.

Замовлення висилати на адресу голови:
інж. Володимир Осередчук
21 Collins St., Cranford, N.J. 07016

Одночасно пригадуємо, що ще можна замовити теж і попередній 2-ий том.

За Центральний Комітет Дрогобиччини:
Інж. Володимир Осередчук, голова
Микола Курчак, секретар

Дирекція Українського Освітньо-Культурного Центру в Філядельфії, Па.

бажає

Ієрархіям Українських Церков, Громадським Установам, своїм Членам та всій Українській Спільноті тут і на Рідних Землях

Веселих та Щасливих Свят Різдва Христового та Нового Року!

Також при цій святочній нагоді, Дирекція складає щиру подяку своєму Членству та жертводавцям за матеріяльну підтримку і закликає все Громадянство Філядельфії до членства та співпраці.

Адреса УОКЦентру:
UKRAINIAN EDUCATIONAL AND CULTURAL CENTER
700 Cedar Road ■ Philadelphia, Pa. 19111

З Різдвом Христовим і Новим Роком

Українська Академія Медичних Наук

складає найкращі побажання і сердечно вітає Членів Академії і Приятелів Медичних Наук, Українські Наукові Установи у Вільному Світі та все Українське Громадянство.

Христос Раждається!
Веселих Свят!
Щасливого Нового Року!

Проф. д-р Богдан Роздільський
президент

З Різдвом Христовим і Новим Роком
РІДНИХ, ПРИЯТЕЛІВ і ЗНАЙОМИХ
щиро вітають

Зенон і д-р Ірина Терлецькі з донькою Христиною

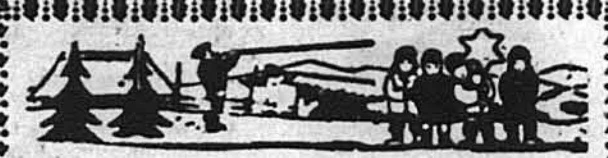
H U C U L K A
Icon & Souvenir's Distribution
2860 Buhre Ave. #2R, Bronx, N.Y. 10461
Representative and wholesaler of emproidered blouses for adults and children
бажає своїм Покупцям
ВЕСЕЛИХ СВЯТ і ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ!

З Різдвом Христовим,
з Новим Роком
та Святим Йорданом

благословин Боже здоров'ям, щастям, любов'ю і добром, всю Родину та поза межами ЗСА всіх Друзів, Приятелів, Членів хору „Боян" в Перт Амбой, Н. Дж. та їхнього Диригента

Василь і Марія Матковські

Фордс, Н. Дж.

ХРИСТОС РАЖДАЄТЬСЯ!
З Різдвом Христовим
і Новим Роком
найщиріші побажання
РІДНИМ, ПРИЯТЕЛЯМ, ЗНАЙОМИМ та ПАЦІЄНТАМ
пересилають

д-р Андрій і Наталя Качали
з дітьми
Стефаном, Таїсою і Александрою

Веселих Свят Різдва Христового
та
Щасливого Нового Року
Родині, Приятелям і Знайомим
бажають

Юстина і Володимир Поповичі з родиною

Веселих Свят Різдва Христового
і
Щасливого Нового Року
РІДНІ, ПРИЯТЕЛЯМ і ЗНАЙОМИМ
бажають

Марійка, Василь, Андрея і Александра Тершаківці

РІДНІ, ПРИЯТЕЛЯМ і ЗНАЙОМИМ
Веселех Свят Різдва Христового
та Щаспавого Нового Року
бажають

Леся і Іван Різник

Родині, Приятелям і Знайомим
найсердечніші побажання
ВЕСЕЛИХ СВЯТ
РІЗДВА ХРИСТОВОГО,
ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ
та сповнення всіх мрій — бажають

Марія і Богдан Робаки з дітьми і внуками

Веселих Свят
та Щасливого Нового Року
бажає

Оркестра „ЖУРАВЛІ"

5 Kent Rd., Norwalk, Ct. 06854. Tel.: (203) 866-0855

З РІЗДВОМ ХРИСТОВИМ

вітаю сердечно цілу Родину та усіх Друзів і Знайомих, що святкують за новим і старим стилями, нашим традиційним

Христос Раждається!
а з Новим Роком бажаю
здоров'я, щастя і всіх благ.

МАРІЯ САВИЦЬКА

З ПРАЗНИКОМ РІЗДВА ХРИСТОВОГО
і з НОВИМ РОКОМ
Веселих і Щасливих Свят
пересилає

МИРОН М. БИЦ, *президент*

TOTAL SETTLEMENT SERVICES INC.
HOME INSPECTION
2 Valley Rd., Denville, N.J. 07834. Tel.: (201) 586-2009
281 Highway 79, Morganville, N.J. 07751. (201) 591-0916
Інспекція домів, землеміреня, винищування термітів і оцінка домів.

Веселих Свят
і Щасливого Нового Року!
Клієнтам і Знайомим
бажає

адвокат ЮРІЙ Б. КОРДУБА

ФІРМА

TENCZA & KORDUBA
ATTORNEYS AT-LAW
40 Passaic Avenue, Passaic, N.J. 07055. (201) 779-0450

З Різдвом Христовим
і Новим Роком

бажають Веселих Свят Родині, Клієнтам і Знайомим

Марійка Гельбіґ з родиною та працівниками

УКРАЇНСЬКЕ БЮРО ПОДОРОЖЕЙ

STI scope travel inc

845 Sanford Avenue, Newark, N.J. 07106
Tel.: (201) 371-4004

З нагоди Світлого Празника
РІЗДВА ХРИСТОВОГО
і
НОВОГО РОКУ,
Дирекція й урядники

УКРАЇНСЬКОЇ ЩАДНИЦІ У ФІЛЯДЕЛЬФІЇ ТА ЇЇ ФІЛІЇ У ПІВНІЧНО-СХІДНІЙ ДІЛЬНИЦІ МІСТА

бажають своїм членам і всій українській спільноті багато радости, щастя й обильних Божих ласк.

ХРИСТОС РОДИВСЯ! СЛАВІМ ЙОГО!

UKRAINIAN SAVINGS & LOAN ASSN.
1321 W. Lindley Ave.
Philadelphia, Pa. 19141
Tel. (215) 329-7080

8100 Roosevelt Blvd.
Philadelphia, Pa. 19152
Tel. (215) 331-1166

Христос Родився,
Славте!

Високоповажаним Панам Професорам
і колишнім Учням та всім Зальцбуржанам

Веселих Свят і Щасливого Нового Року
бажає

КОМІТЕТ ЗАЛЬЦБУРЗЬКОЇ ГІМНАЗІЇ

Слідуючий З'їзд відбудеться 3-го і 4-го жовтня 1987 року на СОЮЗІВЦІ

Веселих Свят
та
Щасливого Нового Року
бажає

Фундація Українського Вільного Університету

Merry Christmas and a Happy New Year

Ukrainian Free University Foundation, Inc.

З РІЗДВОМ ХРИСТОВИМ

ХРИСТОС РАЖДАЄТЬСЯ!

Замість окремих побажань Рідним й Приятелям, складаємо даток на потреби Української Католицької Церкви в Бразилії.

СТЕФАНІЯ й ОСИП ФЕДОРИКА

З РІЗДВОМ ХРИСТОВИМ
РІДНИМ, ПРИЯТЕЛЯМ, ЗНАЙОМИМ і ПОКУПЦЯМ
найсердечніші побажання
Веселих Свят і Щасливого Нового Року
засилає

ІВАННА МАЗУРОК з родиною

ВЛАСНИЦЯ КРАМНИЦЬ ЖІНОЧОГО ВЗУТТЯ
MYRA'S SHOES
5523 N. 5th Street ■ Philadelphia, Pa.

PALMYRA SHOES
115 E. Broad St. ■ Palmyra, N.J.

HATBORO SHOES
221 N. York Rd. ■ Hatboro, Pa.

З РІЗДВОМ ХРИСТОВИМ і НОВИМ РОКОМ 1987-им
бажаємо Рідним, Краянам, Акторам-Товаришам,
Приятелям і Знайомим
Щастя, Здоров'я і Божого Благословення!
ХРИСТОС РАЖДАЄТЬСЯ!

Люба і Роман Тимчуки

3849 — Hwy — 317, Suwanee, Ga. 30174

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО
і ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ
Рідні, Приятелям і Знайомим
бажають

Неоніля і Іван Тершаківці

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО
І ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ
бажаємо всім Рідним, Приятелям і Знайомим!

Стефа, Роман, Ігор, Варка і Роман
ЦЕГЕЛЬСЬКІ

ХРИСТОС РАЖДАЄТЬСЯ!
Родині, Приятелям і Знайомим
РАДІСНИХ, ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО
та ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ щиро бажають

Павлина і Мирослав ДЕРЕШ

З Різдвом Христовим і Новим Роком
пересилаємо наші сердечні побажання

Веселих Свят і Щасливого Нового Року
та всього найкращого і Божого благословення
нашим Рідним, Приятелям і Знайомим.

ХРИСТОС РАЖДАЄТЬСЯ!

А. і М. СВАРИЧЕВСЬКІ

Веселих Свят
і Щасливого Нового Року
Родині, Приятелям і Пацієнтам
бажає

д-р Омелян Коцопей
з дружиною Ерікою

1106 South Broad St., Trenton, N.J. 08611
(609) 393-6891

Христос Раждається!
Радісних Свят Різдва Христового
і Щасливого Нового Року
РІДНИМ, ПРИЯТЕЛЯМ і ЗНАЙОМИМ
бажають

д-р Олександер, Ярослава,
Борис і Марко Ґудзяки

РОДИНІ, ПРИЯТЕЛЯМ і ЗНАЙОМИМ
Веселих Свят Різдва Христового
і Щасливого Нового Року
бажають

д-р Іван, Олександра і Ксеня
Кизики

Ню Гейвен, Конн.

Веселих Свят Різдва Христового
і Щасливого Нового Року!
ПРИЯТЕЛЯМ, ЗНАЙОМИМ і РОДИНІ,
що святкують за новим і старим стилями
щиро бажають

Оксана і Орест Бедрії
з мамою Марією Цимбалістою
Орест і Марта Бедрії
Роксана Бедрій
Христина і Адріян Стецики

Найщиріші побажання
Веселих Свят і Щасливого Нового Року
бажають
Родині і Приятелям, зокрема Українській Громаді
в Нюарку, Н. Дж. і Маямі, Фльорида

Павло Гарматій
син д-р Мирон з дружиною Лідою
і дітьми: Марком, Надією і Степаном
дочка Марійка Бойчук, з мужем Орестом
і донями: Адріяною, Лярисою і Лідою

Рідні, Приятелям і Знайомим
бажаємо
ВЕСЕЛИХ СВЯТ і ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ!

Слава і Остап Олесницькі

ЗДОРОВИХ і ВЕСЕЛИХ СВЯТ, ЩАСТЯ В НОВОМУ РОЦІ
ВСЕГО ДОБРА З ЙОРДАНОМ
щиро бажають

Марія Береза і син Роман з родиною

Замість окремих різдвяних карток
пересилаю цим шляхом
всім Своякам, Приятелям і Знайомим
сердечні бажання
Веселих Свят

Софія Стецура

ВЕСЕЛИХ СВЯТ та ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ
Родині і Приятелям
бажає

Юлія Вертипорох

Христос Раждається!
Всіх Рідних, Друзів, Приятелів і Знайомих
з Різдвом Христовим і Новим Роком
всім добром щиро й сердечно вітають

Ірена й Петро Стерчо з дітьми

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХТИСТОВОГО
і ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ!
Родині, Приятелям і Знайомим
бажають

Джерзі Сіти, Н. Дж. **Анна і Володимир КАРИЙ**

Веселих Свят
та Щасливого Нового Року
Рідні, Приятелям та Знайомим
бажають

АННА і СТЕФАН МАКУХ
та БОГДАННА МАКУХ

Веселих Свят
РІЗДВА ХРИСТОВОГО
і
ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ
РОДИНІ, ПРИЯТЕЛЯМ і ЗНАЙОМИМ
щиро бажають

д-р Ігор і Александра Савчуки
з дітьми Александером,
Маркіяном і Лярою

З ПРАЗНИКОМ РІЗДВА ХРИСТОВОГО та НОВОГО РОКУ
нашим Рідним, Приятелям, Пластовим Друзям та Знайомим
ВЕСЕЛИХ СВЯТ та ЩАСТЯ, ЗДОРОВ'Я та БОЖОГО
БЛАГОСЛОВЕННЯ в 1987 РОЦІ БАЖАЮТЬ

Оксана і Микола Коропецькі
з Марком, Андрієм, Танею і Уляною

DR. and MRS. WALTER BARON
WISH EVERYONE A JOYOUS CHRISTMAS AND MANY BLESSINGS
FOR A HAPPY AND HEALTY NEW YEAR

■

З нагоди Світлого Празника
РІЗДВА ХРИСТОВОГО
усім нашим Рідним, Приятелям і Пацієнтам
бажаємо
Радісних і Ласкиповних Свят
та
Щасливого Нового Року!

Д-р і П-ні ВАЛТЕР БАРОН

AMERICAN-UKRAINIAN DENTIST
119 East 10th Street, New York, N.Y.
By appointment. (212) 477-3016

РОДИНІ, ПРИЯТЕЛЯМ і ПАЦІЄНТАМ
Веселих Свят
і Щасливого Нового Року
бажає

д-р Петро і Христина Рівес

78 Amboy Avenue, Metuchen, N.J. 08840. (201) 548-4365

Радісних Свят Різдва Христового
та Щасливого Нового Року
щиро бажають
РІДНИМ, ДРУЗЯМ та ЗНАЙОМИМ

д-р Юрій і Люба Стефанівські

З ПРАЗНИКОМ РІЗДВА ХРИСТОВОГО
бажаємо
РІДНИМ, ПРИЯТЕЛЯМ і ЗНАЙОМИМ
щасливих Свят і кріпкого здоров'я у Новому Році.

Ірена, Роман, Віктор і Христина Лапичаки

З РІЗДВОМ ХРИСТОВИМ та НОВИМ РОКОМ
вітаю
РОДИНУ і ПРИЯТЕЛІВ
за новим і старим стилями.

Люба Мосевич

З Різдвом Христовим і Новим Роком
всіх наших Приятелів
сердечно вітають

Марія і Марко Душники

ВЕСЕЛИХ СВЯТ і ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ
бажає всім своїм Приятелям і Знайомим

Петро Москалюк з родиною

Tinley Park, Ill.

РІДНІ, ПРИЯТЕЛЯМ і ЗНАЙОМИМ,
безжурних Свят Різдва Христового
і
Щасливого Нового Року 1987
щиро бажають

Григорій і Тереса Божик

(Вудсайд, Н. Й.)

РІДНИМ, ДРУЗЯМ і ЗНАЙОМИМ
Веселих Свят
і Щасливого Нового Року
бажають

д-р Іван і Наталія
Макаревич

3107 30th St., Astoria, N.Y. 11106. Tel.: 718-721-5113

Радісних Свят Різдва Христового
та Щасливого Нового Року
Рідні, Приятелям і Знайомим
бажає

ГІЛЬДАНА ЗЯТИК

1663 So. 55th Street, Takoma, Wash. 98408
Tel.: (206) 473-7215

Веселих Свят,
Щасливого Нового Року
Родині, Приятелям, усім Членам УАЖДО, всім
Збірщикам і Жертводавцям збірки „Діти Дітям"
бажає

Ольга Томашівська

Замість святочних карток складаю 10 дол.
на „Діти Дітям".

Рідним, Приятелям, Знайомим і Покупцям
ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТВОГО
і ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ
бажають

Ольга, Петро Семенюки з родиною
власники „Food World Deli" в Мейплвуді, Н. Дж.

З наступаючими святами
РІЗДВА ХРИСТОВОГО
поздоровляємо цілу Родину та всіх Друзів і Знайомих,
що святкують за новим і старим стилями,
нашим традиційним ХРИСТОС РАЖДАЄТЬСЯ,
а з НОВИМ РОКОМ бажаємо здоров'я, щастя і всіх благ.

ОСИПА І ЄВГЕН ЯВОРСЬКІ

З Різдвом Христовим і Новим Роком
усім всього найкращого бажають

Дольницький Мстислав
і син Мирон

З Різдвом Христовим Веселих Свят
і Щасливого Нового Року 1987
за новим і старим стилем,
бажають Родині, Приятелям і Знайомим

ОМЕЛЯН і МАРІЯ
СМІШКЕВИЧ

Нашим Кревним, Приятелям і Знайомим
бажаємо
Веселих Свят Різдва Христового
і Щасливого Нового Року!

Д-р Роман і мґр Ольга Морози

Рідні, Приятелям та Знайомим
Веселих Свят Різдва Христового
та Щасливого Нового Року
бажають

Роман і Ярослава Ракочі
Роман мол. і Лі Ракочі
Михайло і Арета Крушельницькі

Із нагоди
Різдва та Нового Року
найщиріші бажання
Рідним, Приятелям та Знайомим
складають

Віра й Роман Запутовичі

Hillsdale, N.J.

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО
і
ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ
Родині, Приятелям і Знайомцм
бажають

д-р Теодозій, Любомира
і Ляриса Крупи

Радісних Свят Різдва Христового
та Щасливого Нового Року
Рідним, Приятелям, Пацієнтам і Знайомим
щиро бажають

д-р Богдан і Валентина Новаківські
з дітьми Лісою і Теодором

7500 Tonnelly Avnue, N. Bergen, N.J., (201) 869-7009
1925 Kennedy Blvd, Jersey City, N.J., (201) 434-3689

ПРОТИ ПОНЕВОЛЕННЯ УКРАЇНСЬКОЇ НАУКИ В УССР

Дванадцяті загальні Збори Наукового Товариства ім. Шевченка в ЗСА, що відбулися 25-го жовтня 1986 року в Ню Йорку, прийняли резолюції у різних наукових справах, як напрямні своєї діяльности. У вступі до цих резолюцій говориться про стан української науки в УССР та про завдання вільної української науки поза Україною. З уваги на програмове значення цього ствердження, містимо окремо цей вступ, витяг із загальних резолюцій. Цілість резолюцій буде опублікована окремо на сторінках „Свободи" і „Вістях НТШ". **Ред.**

Українська наука в Україні перебуває у подвійному уярмленні збоку чужої влади. З одного боку, її підпорядковано вимогам тоталітарної комуністичної системи й інтересам імперіяльного совєтсько-російського комплексу, у висліді чого вона затратила автономію і свободу власного розвитку. З другого боку, її національний характер притуплено і нівелюється. Останнє виявляється ще і в тому, що українську мову наукових видань зведено до мінімуму й за останні роки посилилася систематична русифікація української науки вже навіть в гуманістичних та суспільних ділянках.

Під фірмою Академії Наук УССР та українських університетів й інших науково-дослідних установ і високих шкіл, як також руками українських діячів науки, Москва русифікує українську науку і культуру, а то й фальшує її, зокрема в українознавчих галузях. Їх залежність від Москви, обмеження проблематики дослідів в Україні і накидування центром проблем і наукових тем, а далі звуження і повна контроля українських зовнішніх наукових зв'язків, редукують ці наші установи до провінційних. а тим самим чинять українську науку прислужницею чужих імперіяльних інтересів.

Індивідуальні значні досягнення окремих українських вчених, зокрема в технічно-природописних галузях, рідко коли йдуть на конто української науки, яку назовні представляють як совєтсько-російську. В обличчі чорнобильської трагедії в квітні 1986 року українські науково-дослідні установи і взагалі український народ платять високу ціну через їхнє повне підпорядкування чужим диспозиційним центрам та служіння чужим економічним і стратегічним інтересам. Висловлюємо обурення, що доля української землі і народу вирішується поза Україною і чужими чинниками, зовсім ігноруючи специфічні інтереси цього народу.

Українські вчені і культурні діячі поза межами України, будучи свідомими підневільного стану української науки і думки, висловлюють свій протест проти імперського режиму Москви, засуджують новітню валуївську політику русифікації української науки і закликають колеґ-учених в Україні до всесторонніх зусиль розвивати і стверджувати власну наукову ідентичність та самобутність духового розвитку України. Виявляємо солідарність з усіма діячами української духової творчости, яким режим накидає обмеження у вільних дослідах і праці, зокрема тим, що їх відкрито репресується.

Зі свого боку закликаємо українських вчених поза Україною свідомо спріяти розвиткові національної науки, як альтернативи до спотворених галузей українознавчих дисциплін в Україні і в СССР. Ми повинні зробити все, щоб український незалежний вклад у дослідження духових і матеріяльних проблем України був видним, щоб це полегшило долю нашого народу в Україні та довело світові про великий потенціял української нації.

Ми вдячні колеґам в Україні за те, що у важких умовах поневолення мислі їм вдається творити щось оригінального і позитивного у різних наукових галузях, хоч нераз за це треба платити й очевидний окуп. Зокрема з признанням віднотовуємо найновіші спроби оборони української мови і культурної творчости письменниками та діячами української культури в УССР.

Загальні збори НТША з вдоволенням стверджують розвиток і значний поступ в науково-дослідній і видавничій діяльности українських наукових установ в різних країнах діяспори. За останні роки до цього розвитку значно причинилися українознавчі проєкти при установах недіяспорного характеру. Висловлюємо підтримку цих усім заходам, наголошуємо потребу кращої координації і співпраці між усіми цими установами, зокрема між головними науковими осередками—НТША та УВАН, як також висловлюємо побажання, щоб рівень і якість нашої наукової праці та видань постійно кращали.

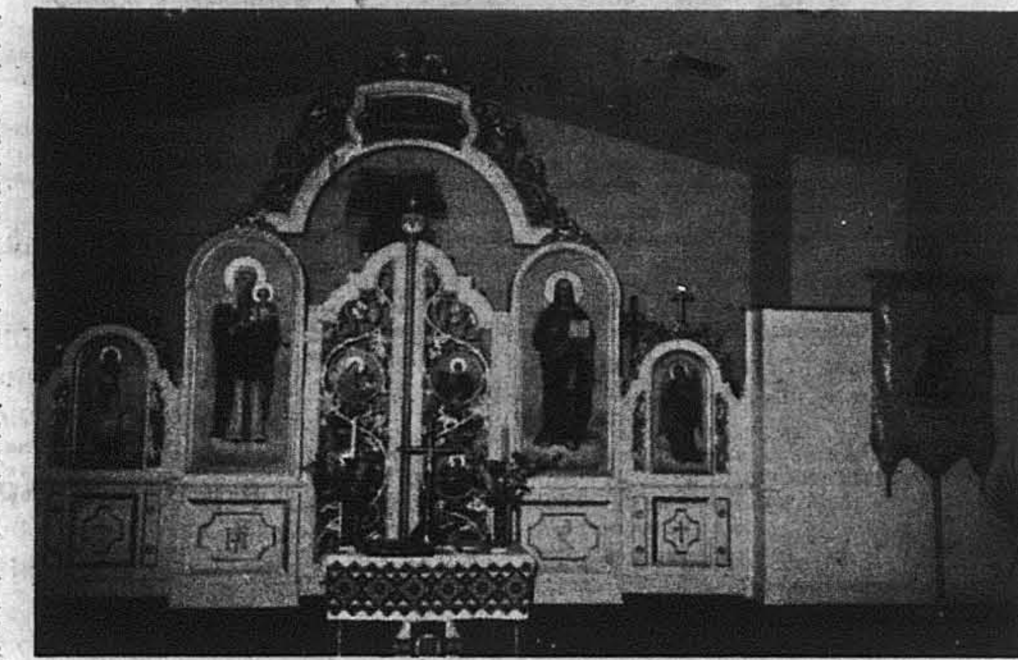
Підкреслюючи вагу і значення анґажування українських учених в неукраїнських західніх установах і виданнях, ми рівночасно стверджуємо конечну потребу окремої дії суто українських установ та їх виявлення українською мовою саме тому, щоби зберегти рівнорядність і суверенність української науки у світі в час, коли цього не може маніфестувати українська наука в Україні.

Закликаємо українське громадянство зрозуміти ці специфічні цілі української науки і подібно, як у минулому в ряді позитивних ініціятив, підтримати і на майбутнє корисні українські заходи і проєкти, що намагаються розвивати українську науку, в тому числі і ті, що їх переводить чи буде переводити Наукове Товариство ім. Шевченка.

Молодечий дух в парафії сеньйорів Норт Порту

В часі, коли над північними стейтами Америки та сусідньою Канадою нависли холодні зимові хмари, ось тут в благословенній, соняшній Фльориді, якраз починає кипіти громадсько-культурне і релігійне життя заокеанської України. Я маю на увазі Маямі, Ст. Пітерсбург, Апопку, а передусім наймолодшу парафію української католицької церкви Пречистої Діви Марії в Норт Порті.

Невелика група людей почала свої заходи над заснуванням парафії ще в 1982 році. Муравлина праця і жертвенність божого люду перейшла всі сподівання. Хоч наша церква почала тут існувати як повноправна одиниця після першої візитації Владики Роберта Москаля у днях 31 березня до 1-го квітня 1984 року, але вже в короткому часі, бо через один рік 17-го березня 1985 року Владика Роберт посвятив чотири і півакрову площу під будову церкви, що її закупили вірні за готівку 45,000 долярів.

Іконостас роботи мистців С. Литвиненка і С. Гординського.

Членки Сестрицтва на фестивалі в Порт Шарльоті.

І не треба було довго чекати, бо вже під осінь 1985 року почалась будова Божого храму. Місцеві парафіяни кинулись із небувалим ентузіязмом будувати свою святиню. А з допомогою прийшли їм туристи та наш побожний народ як тут в Америці так і в сусідній Канаді.

Коли зважити, що тут здебільшого мешкають пенсіонери та що їхнє здоров'я підірване воєнними лихоліттями, а до того ще й не раз тяжкою працею по фабриках, то годі вгадати, звідки береться в них така творчо-молодеча енерґія. Одні приписують це теплим мінеральним водам, що їх відкрив в 1521 році еспанець Понсе де Леон у розшуках за джерелом молодости. Та він, на жаль, не зумів відмолодитися, бо згинув від індіянської стріли. Зате наша повоєнна еміграція, як з ЗСА так і з Канади набирає молодечих сил і творить великі діла.

Тут за півроку виріс прекрасний храм Божий, кошти якого досягли 250,000 долярів, і то з невеликим заборгуванням у „Провидінні".

Пізній Великдень (4-го травня ц.р.) був тут незабутнім днем радости вірного люду, що під проводом свого пароха о. д-ра Ізидора Нагаєвського та під опікою Божої Матері могли обходити Воскресення Господнє у своїй власній церкві. Вслід за цим пішла невтомна спільна праця. Ніхто не шкодував свого останнього гроша, що тяжко відкладав собі на старі літа, ніхто не жалував своїх рук і не раз забував про свій похилий вік та з молодечим завзяттям прямував до одної святої цілі. Бо в душі кожного палав огонь любови до нашої роз'ятої церкви, а разом із тим кріпилась сильна віра в те, що в побудові вільної України тільки наша церква може стати угольним каменем.

І так пройшло гаряче літо в безперервній праці невеликої групи парафіян. Наше Сестрицтво зорганізувало незвичайно смачні і дешеві обіди кожної п'ятниці, а добірні й обильні снідання кожної неділі після Служби Божої. Оце все робиться для приєднання нових парафіян та передовсім для вигоди самітних осіб і наших туристів.

Тут кожний парафіянин почуває себе незаступним коліщатком у цій дружній соціяльній машині. Немає тут часу на нудьгу, а про якусь старечу депресію ані не чувати.

Наша парафія взяла активну участь у міжнародньому фестивалі в Порт Шарльоті у днях 8-го і 9-го листопада ц.р., що відбувся заходами католицького шпиталю ім. св. Йосифа.

Наше Сестрицтво зорганізувало свій гарний станок з українськими стравами, який не тільки приніс фінансовий зиск на потреби нашої церкви, а що найважливіше, придбав нам добре ім'я серед американців цієї околиці.

У День Подяки, 27-го листопада ц. р., розіграно льотерію на дві площі, що їх подарували наші меценати-сеньйори Василь і Текля Чубаті майже два роки тому. Продажа льосів принесла 15,749 долярів, а щасливими людьми вийшли Прокіп Ніцпонь, жертвенний парафіянин нашої церкви, і родина Віктор і Л. Шавесів зі стейту Коннектикат. Тягнення льосів попередило льосування на тих, що мають витягати льоси. на 38 льосів, з яких два припало двом паням з Канади — українці і англомовній канадці. Як зачуваємо, наші щасливі мають подарувати ці виграні площі нашій церкві, що дасть нагоду до дальшої розбудови нашої парафії.

У неділю, 7-го листопада наша громада гідно відсвяткувала роковий празник Пречистої Діви Марії. Вже від сьогодні треба приготовлятися до величавого посвячення нашої церкви, що має відбутися 15-го лютого 1987 року.

Наполеглива праця парафіян дає небувалі вислідн. Запляновaна площа під паркування автомобілів виявилася замалою. Її не тільки треба поширити, але й залляти смолою. Та добрий Господь дбає про свою паству, бо вже якась анонімна особа дала королівський дар на цю ціль — 10,000 долярів. Ім'я її хіба увіковічнить сам Творець на небесах.

Кому дошкулює зима на півночі, запрошуємо сюди на відпочинок постійний або тимчасовий. А тут свої люди, „молоде" українське село зі своєю рідною церквою. Під сучасну пору нашим парохом є теж сеньйор о. Павло Ґреськів. Адреса:
St. Mary's Catholic Church, 1137 N. Biscayne Blvd. North Porth, Florida 33596; tel: (813) 426-7931.

Громада в Джерзі Сити організується до Тисячоліття

В неділю, 23-го листопада ц. р., відбулися наради представників церковних та світських організацій міста Джерзі Сити в справі зорганізування Комітету Тисячоліття Хрищення України. Нарадами, на яких були заступлені 14 організацій та установ, провадив парох місцевої української католицької церкви свв. Петра і Павла, о. Роман Мірчук. Після довшого вступного слова, в якому він накреслив ціль і завдання комітету, та подав ряд думок і суґестій відносно програми святкувань в Джерзі Сити, відбулася жвава дискусія, в якій брали участь майже всі присутні. Опісля, винесено слідуючі постанови щодо відмічення Тисячоліття Хрищення України в Джерзі Сити:

Головну увагу звертати не так на місцеву українську громаду, як на загально-американську, щоб різні імпрези служили інформативним засобом про Тисячоліття для неукраїнської публіки

З уваги на святкування століття парохії, що відбудеться протягом 1987 року, відбути програму святкувань Тисячоліття в 1988 році, очевидно в рамках загально українсько-американських і світових святкувань цього ювілею;

Влаштувати два концерти в університетських залях для американської публіки — один весною української релігійної творчости, а другий осінню української народної пісні та танців;

Договоритись з місцевими університетськими та міськими бібліотеками, щоб відбути в них виставки українського народного і церковного мистецтва

Взяти активну участь в місцевому етнічному фестивалі, що відбудеться в Ліберті парку біля Статуї Свободи та в рамках фестивалю відбути похід з іконами та хоругвами в народних строях і зложити вінок перед статуєю на згадку Тисячоліття;

Відбути в місцевому Українському Народному Домі дводенний „відкритий дім" для не-українців з показом українського мистецтва, ікон, народних строїв, танців, їжі тощо

Відбути маніфестаційно-релігійне віче перед місцевим ратушем з відповідною програмою та з участю представників місцевої влади;

Оплатити повносторінкове оголошення в місцевій американській газеті з даними про Тисячоліття, головно підкреслюючи українськість, а не російськість цих святкувань;

Зорганізувати екуменічний День Молитви, втягаючи до відправи якнайбільше число неукраїнських місцевих церков, католицьких та протестантських;

Приготовити відповідні інформаційні матеріяли та вислати їх по місцевих церквах, бібліотеках, школах, газетах і т.п.;

Підтримати фінансово видання україномовної серії підручників релігії для дітей п. н. „З нами Бог" та перевидання книги покійного проф. Свєціцкого „Українські Ікони", яку приготовляє Український центр при Менор коледжі у Філядельфії;

Зорганізувати якнайчисленнішу участь українських громадян Джерзі Сити в святкуваннях Тисячоліття у Філядельфії та Вашінгтоні, рк рівнож в заплянованій прощі до Риму;

Відбути торжественне водосвятття із відновленням обітів св. хрищення на площі перед місцевою церквою.

Для переведення в життя наміченої програми вибрано комітет в такому складі: голова — о. Р. Мірчук; заступники - В. Білик(УНДім і УНС, Надгадсонська Округа). М. Васько (Сестрицтво Пресв. Богородиці гори міста). І. Шевчук („Провидіння" і „Самопоміч"); секретарі — англомовна О. Фитцджералд (Сестрицтво гори міста) і україномовний Т. Сохан (Пласт); Фінансова комісія — С. Кравченюк (Кредитівка „Самопоміч"). П. Палка (Відділ УККА); Імпрезова комісія — мгр М. Фесьо (диригент церковного хору і дякиня), Г. Білик (71-ий Відділ СУА); Н. Ковбаснюк (церковний хор); Г. Гаврилюк (СУА); Комісія преси та інформації — суддя Р. Челак, С. Смотрич (Український Центр); А. Вох (СУМ). З. Галькович („Самопоміч" та УККА); О. Балютанська (Сестрицтво гори міста); вільні члени — К. Кач (СУА), І. Ґресь (7-ий Відділ Організації Оборони Лемківщини). А. Дзюбіна (Сестрицтво долини міста), Г. Бура і В. Бойко (12-ий Відділ ООЧСУ). П. Ґач (Сестрицтво гори міста). Зв'язковим в справах подорожей і прощі — С. Вох (СУМ).

П. Р

Відзначення Року Українського Воїна в Дітройті

Ідея СКВУ проголосити 1986 рік Роком Українського Воїна знайшла свій конкретний вияв в Дітройті 30-го листопада. З ініціятиви УКРади, старанно приготоване свято з програмою, що гідно вшанувала його задум та ціль, дало можливість громаді виявити свою глибоку пошану до безперервних поколінь українських воїнів і зачерпнути з цього надію, що віковічна боротьба за ідею свободи та самостійности вкінці увінчається успіхом.

Причинилась до цього продумана і глибока промова голови СКВУ д-ра Петра Саварина. Вказуючи на те, що без війська нема держави, нема волі, він, вираховуючи місця наших переможних битв, віддав шану воїнам, які протягом століть шукали „червоної рути волі" та віддали своє життя в глибокому переконанні що „dulce et decorum est pro partia mori".

Витягаючи науку з недавно минулих історичних подій, він висловив переконання, що наша невдача в Першій світовій війні була наслідком розбиття сил і тим самим браку сконцентрованої дії. Яку страшну ціну платить досьогодні український народ за цю втрату.

Жоден народ в цьому століття не поніс таких жертв як ми. Але як сказав Сервантес „не плач за втраченим, як жінка, коли не оборонив, як мужчина". Для нас наука з цього проста і зрозуміла. Питання тільки, чи ми собі з неї зробимо висновки.

В мистецькій частині виступив гість з далекого Вінніпеґу, баритон Ярослав Щур. Перший виступ цього співака в Дітройті дав нагоду пізнати його як співака з милим ліричним забарвленням голосу, тому і пісні ліричного жанру виходили у нього гарно. Пісень героїчного жанру, які вимагають сильного, драматичного тембру голосу, співак повинен радше уникати.

Гумореска Едварда Козака „Стара Война", яку гарно відчитав Василь Барнич, поєднувала в собі, як звичайно, всі його гуморески, легкий, веселий тон і рівночасно мудру, правду. Бо аналізувати тільки одно речення цієї гуморески, де говориться про Січових Стрільців „лише співали, співали, співали, співали", ви безперечно підсміхаєтесь, слухаючи ці слова, бо на тій війні вони не тільки співали, але чи не є правдою, що ця епоха дала нам Купчинського, Лепкого, Гайворонського та інших, які збагатили нашу пісенну скарбницю піснями, що перетривають віки.

Присутні ентузіястично вітали чотирьох найстарших віком вояків, присутніх на залі. Це були Едвард Козак, Роман Кальба, Юрій Крохмалюк та Іван Бек, як також заслужений в військових справах Роман Крохмалюк.

Опісля виступила меццо-сопрано Христина Липецька. Вона гарно віддала почування і настрої виконаних нею пісень. В її інтерпретації пісень відчувається глибоке проникнення в зміст композиції, який вона так гарно в співі передає слухачам.

На тему програм мистецьких частин цього роду імпрез хотілося б сказати таке: загально наша публіка вважає, що мистецька частина мусить своїм настроєм вповні відповідати настрою самого свята, головним чином це торкається співаків. Ми згідні дати лише інструменталістам свободу у виборі їх програми. Ми забуваємо, що мистецька частина — це частина самостійна, яку впроваджується для збагачення програми, а також для відпруження чи зміни настрою. Це дало б мистцям більші можливості в підборі репертуару. Досвідченою рукою супроводила обох співаків на фортепіяні Марія Лісовська. Усім трьом мистцям шкодила неакустичність залі.

Проводив святом д-р Ярослав Березовський. Діловий комітет із Зеноном Васильковичем на чолі успішно вив'язався із свого завдання.

Володимир Баран

В Акроні вшанували І. Франка

Заходом 7-го Відділу СУ-А вшановано 130-річчя з дня народження великого українського поета Івана Франка.

Свято відкрила культосвітня референтка Відділу Лариса Музичка. Всі присутні разом проспівали „Не пора, не пора".

Глибокозмістовну доповідь, переплетену віршами поета, прочитала Люба Боднар з Парми, Огайо. Вірш англійською мовою „Моя любов" продеклямувала студентка Лорі Храпко. Потім виступив баритон Володимир Боднар з Парми, якому до співу акомпаньювала Олександра Школьник.

Цікаву змістом доповідь англійською мовою прочитала Анастазія Стецик. Оксана Годованець прочитала вірш „Любов". Надзвичайно радісно було побачити небогу Івана Франка та її дочку Нелю Когут, що завітали на свято до нас. Присутні зворушливо привітали їх. Прибув на свято з Клівленду директор української радіогодини Степан Зорій з дружиною.

Закінчили свято співом „Ще не вмерла Україна".

Сцену прикрашував великий портрет поета-Каменяра І. Франка, що його подарувала фотографічна лябораторія панства В. Галамай. Запрошення на Івано-Франківський вечір виготовив Осип Мартинюк.

Виконавці програми свята Івана Франка (зліва): Лариса Музичка, Анастазія Стецик, Люба Боднар, Оксана Годованець, Олександра Школьник, Володимир Боднар, відсутня на знімці Лорі Храпко.

Олена Мартинюк, голова Відділу, запросила присутніх на чай та солодке.

Такі величаві свята в Акроні бувають рідко, бо тут є мала українська громада.

Сальвина Іваницька

Доповідь про український резистанс в 1940 роках

У Чикаго відбулася 8-го листопада цікава і винятнятковa імпреза яку влаштував місцевий осередок середовища УГВР. Микола Лебедь, прізвище якого з різних причин піднесли деякі кола в Америці, а вже давніше в СССР, як „символа українського антисемітизму і коляборанства з німцями", доповідав перед численною публікою на тему „Боротьба ОУН-УПА-УГВР проти німців і совєтів в 1940-45 роках". Доповідач представив складну і широку проблематику не як історик і без претенсій на вичерпність, а радше як учасник і діяч цієї боротьби і з перспективи власних спогадів й особистої оцінки.

Очевидно, в рамках однієї години годі було вичерпати цей складний і багатий на різні перепетії, й подекуди контроверсійний період нашої новітньої історії. Таке завдання М. Лебедь виразно залишив історикам і дослідникам. Але він свідомий того, що прийшла пора, щоб сказали своє слово і самі учасники та сказали його відповідально. Він це зобов'язаний зробити сьогодні, хоч це не останнє слово М. Лебедя до порушеної проблеми. Він тепер працює над збиранням матеріялів, їх впорядковує, передумує і готує свої особисті спогади.

Доповідач підкреслив, що його неприхильне ставлення до німців і нацизму має, крім об'єктивних, і особисті коріння. Ще в 1934 році німецька розвідка видала його полякам за співучасть у готуванні атентату ОУН на міністра Перацького. Лебедь від початку не мав ілюзій щодо нацизму, який не бажав розв'язати позитивно українську проблему у висліді німецько-польської та німецько-совєтської воєн. Однак він не сподівався, як і провід ОУН (однієї, чи з 1940 року двох), що німці так брутально схочуть розв'язати проблему України.

До самого роздору, а потім поділу в ОУН М. Лебедь не вніс нічого досі невідомого, за винятком згадки про свої зустрічі з полк. А. Мельником в Римі в 1940 році і про спробу впливати на нього по лінії вимог „крайовиків". Щождо самих вимог і аргументів, то їх представив доповідач у вже відомому світлі, як це досі представляла ОУН революціонерів. Як подає Лебедь, А. Мельник зберіг повне довір'я до всіх членів ПУН-у, відмовляючися впроваджувати персональні зміни, і закликував „крайовиків" до послуху і повернення до системи первісної ОУН.

М.Лебедь підніс невідомий досі і доволі цікавий епізод, а саме, що революційний провід ОУН вирішив вислати його до Америки, але через слабі зв'язки (неотримання в надзвичайному порядку візи) він не доїхав поза Рим. Ролю Ріка Ярого у розколі ОУН М. Лебедь боронив, твердячи, що немає переконливих доказів, що Ярий був совєтським агентом, але доповідач погодився, що Ярий співпрацював з німецькою розвідкою.

М. Лебедь признав, що в акті 30 червня 1941 року було чимало імпровізації, на що склалися складні умови і доконані війною факти. Сам він точно не міг сказати, хто і як укладав листу львівського крайового правління чи й стилізував інші документи. Думає, що це була в основному праця Ярослава Стецька, але все було погоджено з Степаном Бандерою. На думку Лебедя, у Львові мало бути проголошене тільки крайове правління для Західної України, а не відновлення української державности для всієї України. Такий факт мав бути проголошеним в Києві. Так само в останній хвилині вирішено, що крайове правління буде покликане не з рамени Українського Національного Комітету, що постав напередодні війни в Кракові, але в імені ОУНр. Доповідач заперечив суґеровану деким думку, що приспішене проголошення української влади у Львові однією організацією начебто було вислідом конкуренції між двома ОУН за владу в Україні, що мала б підтверджувати ініціятива ОУН полк. Мельника заснування Української Національної Ради в Києві.

Дуже виразно із поданням фактажу М. Лебедь заперечив совєтські і декого на Заході обвинувачення, що допоміжні українські формації при німецькому Вермахті „Нахтіґаль" і „Ролянд" брали участь у масакрі польської і жидівської інтелігенції у Львові в перших днях війни. У зв'язку з підготовою цих частин М. Лебедь подав цікавий епізод, що коли в час вишколу німцями цих формацій мав бути присутнім на складенні присяги, він відмовився від участи через те, що в цій присязі не було згадки, що вояки будуть боротися за добро українського народу.

Про похідні групи на схід, якими керував від ОУНр М. Лебедь, він сказав, що вони не перевищували 700-800 осіб, в противагу до того, що про їх число подають переборщено деякі автори. Говорячи про свій перехід у підпілля в липні 1941 року, коли членів правління німці заарештували, Лебедь подає, що стало останньо відомим з преси, що німці розіслали за ним гончі листи.

Повніше і виразніше сказав доповідач про умови постання УПА та Національної Самоборони в Галичині, але це вже назагал також були відомі факти. В доповіді й у відповідях на питання Лебедь ухилився відповісти, як було з роззброєнням відділів УПА — „Поліської Січі" отамана Т. Бульби-Боровця. Спогади останнього доповідач назвав неправдивими, а навіть нечесними. Лебедь мабуть мав на увазі, серед інших поданих в спогадах фактів, поголоски, що буцімто дружину Бульби вбила боївка чи служба безпеки ОУН-УПА. За перевіреними даними — твердив Лебедь — дружина останнього, чешка за національністю, донедавна жила в Чехо-Словаччині.

М. Лебедь висловився критично щодо творення Дивізії „Галичина", як і про спроби в останній хвилині (березень-квітень 1945 р.) вести якунебудь політичну чи віськову акцію по боці німців, навіть якщо вже тоді це було під українськими відзнаками і в українській уніформі, що пробували робити діячі з Українського Національного Комітету, очоленого ген. П. Шандруком.

Коротко сказав М. Лебедь про місію генерального секретаріяту закордонних справ УГВР нав'язати контакт з альянтами весною 1945 року, але те, що доповідач подав, вже назагал було відомим з його та інших спогадів. Було б вартісно ці епізоди й факти задокументувати детальніше (особи, зустрічі, розмови, документи). Відносно мало говорив Лебедь про період, коли він очолював ОУНр (липень 1941 — серпень 1943), і який (період) вимагав би ясної і прозорої анализи та систематичного подання фактів з різних ділянок підпільної і півлеґальної діяльности цієї формації. Мало було звернено уваги на взаємини в тому ж часі між ривалізуючими двома ОУН.

Все таки, якщо мати на увазі обмежені рамки однієї доповіді, було подано чимало інформацій і думок про менше відомі і відомі факти. Після доповіді присутні поставили ряд запитань або висловили свої погляди на одне чи інше порушене питання. На деякі з них доповідач не відповів прямо. До деяких з питань, порушених на доповіді чи й без зв'язку з нею, подав М. Лебедь свої зауваження наступного дня в домівці ОДУМ, де відбулася з ним вужча зустріч. Тут у доволі невимушеній атмосфері радше товариської ґутірки дискусія продовжувалася.

Кілька дискутантів щиро апелювали до М. Лебедя, який згодом (з 1946-47 рр.) разом із Закордонним Представництвом УГВР, а з 1954 року спільно із ОУНз розійшовся з С. Бандерою, чому немає між націоналістами (включно із ОУН Мельника), які вийшли з однієї ОУН, співпраці і єдности. Радше між рядками його висловлювань можна було відчути, що він не вірить у привернення єдности трьох відламків ОУН, а навіть двох із них (бандерівців і двійкарів). Радше Лебедь наголошував потребу координації дії усіх політичних чинників на діловій і персональній основі.

На запитання, чи М. Лебедь почуває себе безпечним після виступу проти нього нюйоркської газети „Вілледж Войс", він відповів, що цілком безпечним він не почував себе ніколи, відколи бере активну участь в українській боротьбі і політиці. Він нікуди не втікав і не збирається втікати; судової процедури проти себе не боїться. Але й сам не може почати процесу проти газети, бо це коштовно. Щодо нової хвилі атак на українську групу в Америці, Лебедь гадає, що ми як громада не вміли себе оборонити спільно і організовано. Його особливо дивує брак належної реакції з кіл української церковної ієрархії, як також з боку українського наукового світу.

Доповідь і дискусія були назагал цікавими і повчальними для присутніх, яких — як на теперішні умови слабого зацікавлення українською політикою — було доволі багато, бо понад 350 осіб. На маргінесі цієї політичної зустрічі варто сказати, що є важливо, аби діячі й учасники цих подій зустрічалися з українською громадою, а зокрема з молодшим поколінням та представляли події і речі, які вже є історією, наскільки можна, відкрито і об'єктивно. Вже небагато залишилося між живими цих свідків важких і бурхливих років нашої новітньої історії.

Але ще важливіше, щоб діячі віку і катеґорії Миколи Лебедя залишили за собою спогади, щоб не залишалися білі плями у нашій історії, що намагається всіляко чинити сучасний режим в Україні, котрий ще цю історію й ганебно фальшує.

Вцілому, поява і вступ М. Лебедя перед чикаґською публікою були позитивними і побажаними. В час доповіді і дискусій присутні мали почуття, що перед ними виринали пластично і живо сторінки недавноминулого нашої визвольної боротьби і втраченої (на цей раз, не з нашої вини) нагоди національно-державного відродження. Для середнього і молодшого покоління була це нагода навчитися дещо з досвіду попередників.

В. Маркусь

В етнічному колі

Більша українська група включилася у відзначення довголітньої праці Фреда Века, приязного пропаґатора етнічних фестивалів у стейті Ню Джерзі. Пополудневе прийняття із відповідною програмою відбулося 2-го листопада ц. р. у Пайнс Менор в Едісоні, заходом окремого комітету приятелів Фреда, що складався із представників різних національностей.

Програму розпочали привітальним словом Остап Якубович у гарній вишиваній сорочці і Ірина Дутко у білоруському строї, а після традиційного американського церемоніялу і інвокації виступили кілька промовців, які дали перегляд життя і праці цього „етнічного амбасадора", як його назвав Карл Педерсен, що був майстром церемонії. Цікаві були спомини про Ф. Века, чотаря морської піхоти, із воєнних часів та про його родину, що складається із десятирьох дітей у віці від 23-ох до 41-го року.

Фред Век німецько-ірляндського роду і його дружина Марія Люсіл, ірляндсько-шкотського походження, по професії учителька, — обоє невеликого росту, мають за собою „багате життя, як каже Фред, — виповнене вірою і працею для церкви (Лю була евхаристичним духовником), для громади і для родини". Не дивно, що мали зрозуміння для етнічности і з пошаною відносилися до потреб етнічних груп і їх намагання зберегти свої культурні традиції і спадщину.

Понад 350 осіб із різних етнічних груп, деякі у народних строях, зійшлися, щоб попрощати Фреда Века із відходом на емеритуру як адміністратора культурного фонду при нюджерзькій Управі доріг, що завідує також Ґарден Арт Центром у Голмделі. На цьому становищі ввічливий та все помічний Фред на протязі п'ятнадцяти літ допомагав етнічним групам у влаштуванні фестивалів і цим, безперечно, заслужив на їх пошану і вдячність.

Під його наглядом відбулось понад 100 фестивалів у Артс Центрі, дохід з яких був призначений на культурний фонд, головне на влаштування імпрез для сеньйорів, шкільних дітей і фізично упосліджених осіб (гендікеп). Зате етнічні громади могли фінансувати свої культурні імпрези, а то й дати змогу заробітку своїм організаціям і підприємцям. За заслуги для етнічности стейту губернатор Тома Кейн призначив Фреда Века до стейтової етнічної ради.

Український фестиваль, спонзорований Стейтовою Радою УККА, а організований популярним і справним фестивалевим комітетом, відбувся вже дванадцять разів, від 1975 року почавши. Комітет працює справді цілий рік без перерви і вже тепер приготовляється до фестивалю у 1987 році під проводом новообраної голови Роми Миськів. До успіху українських фестивалів причинився у значній мірі саме ювілят Фред Век.

На прийнятті для Фреда Века і його дружини Люсіл в Українській групі, що зайняла два столи, були: Остап Якубович, Северин Палидович, Рома і Олег Миськів, Евгенія і Андрій Кейбіди, Ярослав Івахів, Евгенія Харченко, Петро Іґлер, Анна Банасєвич-Міні, А. Юрченюк, Анна і Володимир Ковалівські, Люба і Володимир Касіяни, Елизабет і Вілліям Барни, Люба Біловчук, Квітка Семанишин, Дора Рак.

Р. Д.

Відбувся празник парафії церкви Христа Царя у Філядельфії

Щороку в останню неділю жовтня парафія церкви Христа Царя святочно обходить свій празнак. Цього року храмове свято відбулося в неділю, 26-го жовтня. Парох церкви о. митрат д-р Іван Біланич відправив торжественну Службу Божу, до якої співслужили о. митрат Зенон Злочовський і о. Роман Мартинюк. Під час Служби Божої співав церковний хор під проводом Петра Длябоги. Гарну і змістову проповідь виголосив о. митр. І. Біланич. Говорив він про віднову в Христі. Нехай Христос буде осередком у родинах, у стремліннях суспільства й народу. Знаменним святом в честь Христа Царя був міжнародний з'їзд „Українська Молодь Христові" в 1933 році у Львові, коли в тому Святому Році, в тисячолев'ятсотліття смерти Ісуса Христа, Єпископ І. Бучко за благословенням Митрополита Андрея видав заклик до молоді спільно скласти присягу на вірність Христові. Від того часу постійно відбуваються місії і правляться Молебні до Христа.

Після Служби Божої відбувся в церковній залі празничний обід з невеликою програмою. Отець парох відмовив молитву, а ведуча Ірина Райнер привітала о. митр. І. Біланича, о. митр. З. Злочовського, о. крил. Т. Бариляка, с. Бернарду, ЧСВВ, с. Тарсиллу ЧСВВ, членів Церковної Ради, голову Марійської Дружини Анастазію Саґату, голову церковного хору Евгенію Капій, дириґента хору Петра Длябогу і цілий хор, який своїм співом у церкві надає нашим відправам особливого значіння і краси. Привітала також дві сестри о. митр. І. Біланича, Марію Грицков'ян і прибулу з Польщі Анну Старух, всіх парафіян та присутніх на залі гостей.

В своєму слові ведуча говорила про потребу молитви в сьогоднішній тяжкий час. Коли в день празника молимося й просимо ласк Божих для нас, для наших рідних і ближніх, не забуваймо наших братів і сестер у гнобленній Україні. Молімся за жертви, потерпілі від нуклеарного геноциду, за численних в'язнів сумління, що страждають у психушках і тюрмах, за невинні жертви, яких судять на підставі пофальшованих і сфабрикованих оскаржень наших ворогів. Молімся за справедливість і за волю для нашого народу. Молитва „Отче наш" вдумлива і глибока. Ведуча дала її цікаву філософічно-релігійну аналізу.

В музичній частині виступив ансамбль молоденьких учениць і учнів бандуристів із школи при церкві св. Миколая під проводом Сестри Бернарди. Ця гарна музикальна група, вже лобре відома із своїх виступів у нашій громаді і в чужих осередках, а також в телевізії, покорила серця присутніх на залі. Вони грали й співали пісні: „Чом, чом, земле моя", „Думи мої", „Ой під гаєм, гаєм" і на рясні оплески ще в'язанку інших пісень. Сольові партії виконувала милозвучним голосом учениця четвертої кляси Дарця Книш.

Після цього виступу ще довго велися приязні пообідні розмови за кавою і солодким. Тому що це був також день св. Димитрія, не забракло і многоліття, що його співали всі присутні на залі Дмитрам.

Обід закінчив молитвою о. Р. Мартинюк. Наше храмове свято, яке щороку приводить до спільних столів наших парафіян, є завжди вдалою й милою імпрезою. Цих кілька годин, перебутих спільно в гурті різних людей, зближує нас та скріплює нашу єдність і віру у краще завтра.

І. Р.

Засідання Головної Управи Товариства „Бойківщина"

Чергове засідання відбулося 29-го листопада 1986 року в Філядельфії. Голова Головної Управи мґр Мирон Утриско відкрив засідання, привітав присутніх членів Головної Управи Т-ва „Бойківщина" й подав порядок нарад, який був прийнятий одноголосно. Протокол з попереднього засідання прочитала мґр Галя Уприско, який повністю віддзеркалював нашу дотеперішню працю. Присутні прийняли його одноголосно.

Після цього звітували члени Головної Управи. Голова поінформував нас, як мається справа з перевозом „Літопису Бойківщина", бо він друкується в Торонто й часом бувають труднощі перевозу друкарських матеріялів з Канади до Америки. Друга справа—Музей Бойківщини, який зараз знаходиться у Сестер Василіянок на Факс Чейсі. Там є відповідні приміщення і дуже часто відбуваються музейні виставки. Також порушено справу збирання нових бойківських експонатів до музею.

Голова у своєму звіті говорив про видавничу справу, головно про те, що вже пішла до друку книжка „Архітектура Бойківських Церков", яка вийде під фірмою Наукового Товариства ім. Шевченка. Дальша видавнича справа—це енциклопедія Бойківщини, яка є в процесі підготови, тобто збирання матеріялів, а головним редактором є д-р Василь Луців. Видання цієї енциклопедії буде залежати від зібрання повних матеріялів.

Наступним звітодавцем був заступник голови Головної Управи проф. Олександер Татомир, який подав короткий звіт зі своєї діяльности, головно, що зробив кілька дописів про Т-во „Бойківщину" та дуже часто допомагає голові в різних справах. Голова Відділу „Маківка" Микола Турецький з Ню Йорку звітував, що Відділ „Маківка" є далі активним. Не дивлячись на те, що багато членів з Ню Йорку перенеслись у кращий світ, праця дальше провадиться і в цьому році. В Ню Йорку влаштовано три бойківські імпрези. Все це треба завдячувати членам Управи Відділу, які є активні й співпрацюють з головою, а при добрій співпраці можна багато чого зробити.

Пляни на майбутнє: мабуть, на початку 1987 року відзначимо вшанування Українських Січових Стрільців у річницю бою на „Маківці" тим більше, що цей рік є Роком Українського Воїна. Обидві секретарки—Іванна Федорів і мґр Ярка Коморовська—подали докладний звіт з кореспонденції, тобто, скільки вислано листів до наших членів і до інституцій та скільки листів прибуло до Т-ва „Бойківщини". Наступним і останнім звітував скарбник інж. Мирон Ганушевський, який подав докладний стан каси, приходів й розходів, що він вів задовільно.

Після звітування перейдено до питань і дискусії над звітами, отже всі присутні члени Головної Управи висловилися дуже позитивно й з признанням та висловом подяки для голови мґра Мирона Утриска за велику працю, хоч здоров'я в нього не є задовільне, але праця є успішною.

По закінченні дискусії почалося обговорювання плянів праці на майбутнє. Всі присутні висловили свою думку щодо бойківських видань, одного з найголовніших відтинків нашої праці. Тому що „Архітектура Бойківських Церков" передана до друку, присутні на засіданні вважали, що треба приспішити працю над виданням енциклопедії Бойківщини.

Микола Турецький підніс питання молоді, батьки якої з Бойківщини, й в тому напрямі ми повинні працювати, щоб ту молодь притягнути до Т-ва „Бойківщина". Ми мусимо знайти контакт з цією молоддю і випрацювати відповідну плятформу, яка б відповідала тут народженій молоді.

Опісля піднесено справу наступного з'їзду Т-ва „Бойківщина", який повинен відбутися у 1987 році. Вибрано Комітет з'їзду й вирішено, щоб з'їзд відбувся у Філядельфії. Головою Комітету вибрано проф. Олександра Татомира, а його заступником Миколу Турецького. Вирішено замовити залю і вже приступити до праці, щоб з'їзд, який повинен відбутися у жовтні наступного року, випав успішно.

Засідання Головної Управи було конструктивне, бо продискутовано дуже багато важливих справ, які є пов'язані з Т-вом „Бойківщина". Багато добрих суґестій і цінних думок висловили члени Головної Управи, які корисні для розвитку Т-ва „Бойківщини" тепер і в майбутньому.

Після вичерпання всіх запитань і внесків голова Головної Управи „Бойківщини" подякував присутнім за участь у засіданні й офіційно закрив засідання, а відтак при смачній перекусці, яку приготовила мґр Галя Утриско, продовжувала розмови в родинній бойківській атмосфері.

М. Т.

Ювілейна зустріч в Мюнхені

В суботу, 21-го листопада ц.р., мюнхенська громада вшанувала 85-річчя свого сеньйора, заслуженого громадського діяча полковника мгра Євгена Рена-Побігущого. В год. 3:30 в катедральному храмі відправили отці Є. Гарабач від УПКЦ та митрат П. Дубицький від УАПЦ Молебень в намірениі ювілята і його дружини, під час якого о. Гарбач виголосив шанувальну проповідь та підніс на честь ювілята многоліття.

Після Молебня в год. 4-ій розпочався в парохіяльній залі товариський вечір, на пошану ювілята, що його спонзорували три організації: Український Християнський Рух, Світське Апостольство Українських Жінок і Братство Дивізійників у Німеччині. За святочно прибраними столами зайняли місця панотці, представники громадських установ і організацій та запрошені гості, що їх привітав голова Крайової Управи УХР проф. В. Максимович, пригадавши одночасно присутнім, що 21-го листопада ц.р. сповнилось 65 літ трагедії під Базаром, де большевики розстріляли 359 вояків Армії УНР, учасників Зимового Походу. Голова попросив присутніх, повставши з місць вшанувати пам'ять поляглих. З черги проф. Максимович виголосив лявдацію на честь ювілята, представивши його життєпис і діяльність від гімназійних років посьогодні.

Після поблагословення отцями снідів почалася святкова трапеза, під час якої представники організацій висловлювали привіти. Секретар Крайової Управи УХР, мгр Б. Шарко відчитав багатого змістом і зворушливо устилізованого листа Апостольського Екзарха Владики Платона, від Екзарха Франції, Владики Михайла Гринчишина, від Централі Виховної Ради СУМ-у, від Об'єдання вояків в Англії і листа від української громади Скандинавії та склав усний привіт від редакції „Християнський Голос" Потім промовляв президент Центрального Представництва Української Еміграції в Німеччині мгр А. Мельник, який вручив ювілятові у признання за його довгорічну громадянську працю грамоту почесного члена ЦПУЕН, що всі приймали рясними оплесками. Наступний промовець проф. д-р Ю. Бойко склав побажання від екзильного уряду УНР, якого він є віцепрезидентом, та від себе й своєї дружини, підкресливши великі заслуги ювілята для України як визначного військовика. Проректор Українського Вільного Університету, проф. д-р В. Янів склав побажання від своєї установи та від Дому Української Науки, голова Братства Дивізійників пор. Р. Дебрицький привітав від вояцтва та вручив букет квітів, інж. І. Кашуба склав побажання від ОУНр, від видавництва „Шлях Перемоги" і від своєї родини, від Української Санітарно-Харитативної Служби, в якій ювілят працював перед десятками літ як організаційний референт, висловив побажання голова д-р мед. В. Мялкововський, від Об'єднання Українських Жінок в Німеччині привітала О. Яримович, від Українського Християнського Робітничого Руху його голова Данило Кушлик, від Патріярхального Товариства проф. В. Калваровський, від Товариства „Рідна Школа" висловила ґратуляції голова мгр І. Спєх, а наймолодший учень інтернату, Єнс Айхманн, вручив ювілятові, довголітньому виховникові молоді, букет квітів. Квітами привітали ювілята також делеґати СУМ, Марійка Ковалишин і Іван Черняк.

Мгр В. Зброжик виголосив привітання від Товариства колишніх вояків УПА. Зворушливо звучали слова привітання ровесниці ювілята, Ольги Пеленської, вдови по усусові, що їх вона виголосила ювілятові як товаришеві зброї її сл. п. чоловіка інж. Дам'яна.

Поміж гратуляційні промови були вплетені мистецькі точки: молода піяністка Таня Шарко виконала на фортепіяні „Український танець" В. Барвінського, а мгр Б. Шарко проспівав в її супроводі три стрілецькі пісні.

Після привітів мав слово достойний ювілят, який подякував зокрема Владиці Платонові за зворушливого листа, й усім промовцям. Ювілят сказав, що, дивлячись ретроспективно на свій життєвий шлях, він пройшов до переконання, що наш вояк є одним з найкращих у світі. Він боровся в 1918-1920 роках без належного вишколу, без виряду і особливої амуніції проти вдесятеро переважаючого ворога. Коли майже вся Дивізія виїхала на фронт під Броди, і коли небаром прийшов наказ до кадри дати резерви, ювілятові довелося нашвидку назначувати підстаршинами, а в деяких випадках і сотенними інтелігентних рекрутів, проводити з ними вечірні курси фронтової служби і ці свої нові завдання переважна частина з них виповнювала бездоганно, а справжніми героями були бійці УПА, які мусіли здобувати зброю, амуніцію і умундирування від ворога. Це доказ, що наш вояк мав вроджені вояцькі здібності. Це ж бо був вояк, предкам якого приходилось обороняти Европу перед татарськими наїздами.

Порівнюючи часи своєї молодости із сучасністю, ювілят підкреслив велике виховне значення товариства „Відродження", завданням якого було вести боротьбу з алькоголізмом, але в його рамках велася також культурно-освітня праця над молоддю у формі драматичних гуртків і хорів. На жаль, на еміграції драматичні гуртки майже не існують. Важливим виховним чинником для молоді, спеціяльно тієї, якій не пощастило було вчитися в гімназії, була завжди книжка, яка доповнювала загальну освіту. Ювілят цитував із споминів отамана УГА Ст. Шухевича, який пише, що на домагання вояцтва відкрито у прифронтовому запіллі стрілецькі читальні. Закликаючи молодь до оптимізму і праці над собою, ювілят закінчив свою палку промову віршованими рядками із Прологу до „Мойсея" І. Франка.

Забрав ще слово колишній капелян Дивізії, о. архипротопресвітер П. Дубицький, який підніс многоліття на честь ювілята і його присутньої дружини, що спонтанно підхопили усі присутні в залі.

Наприкінці проф. В. Максимович подякував особам, які трудилися над влаштуванням цієї трапези, а в першу чергу, членові Управи УХР і Братства Дивізійників, мґрові Шаркові з дружиною та паням І. Мозолюк і П. Ткаченко, та закрив офіційну частину бенкету.

Б. Ш.

ЗАХІДНЬОНІМЕЦЬКИЙ тижневик „Штерн" повідомив, що група промислових концернів Західньої Німеччини надає режимові Каддафі пряму військову допомогу. В Лівію доставляються, зокрема, сучасні ракети і електронне обладнання. Журнал пише, що група німецьких експертів допомагає режимові Каддафі в будівництві дослідного центру в пустині Сахара. Німецькі ракети мають далекість полету 300 миль і дозволяють лівійцям відмовитися від застарілих совєтських. Закони Західньої Німеччини забороняють продаж зброї державам, які беруть участь у військовому конфлікті. Крім того, уряд Західньої Німеччини прийняв недавно спеціяльний закон, який забороняє продавати зброю саме Лівії. Створена урядова комісія, яка визначить, чи був в даному випадку порушений закон.

В ЧЕХО-СЛОВАЧЧИНІ повинен відбутися суд над сімома керівниками джазового товариства. Люди, близькі до цього товариства, вважають, що відбудеться звичайний показовий суд, метою якого є обмежити свободу культури. Джазове товариство являє собою відділ джазу Спілки музикантів — організації цілком законної, яка перебуває під контролею держави, як і Спілки письменників, композиторів, артистів. Але останнім часом члени відділу джазу перестали виконувати накази зверху і розширили свою діяльність. Вони видавали бюлетень, в якому розповідали про джаз за кордоном, головним чином на Заході. Це не подобалося властям. У вересні вони заарештували керівника групи Кареля Српа і шість його найближчих помічників.

Померла О. Штефан

Точно 11 тижнів після похоронів сл. п. Августина Штефана, колишнього голови сойму і міністра культури й освіти Карпато-Української Республіки на 92-му році життя померла його дружина, сл. п. Олена Полянська-Штефан. Заснула вона навіки в суботу, 22-го листопада 1986 року, у шпиталі в Філядельфії, Па. Парастас відправили отці-прелати Михайло Федорович і Реймонд Ривак в понеділок, 24-го листопада, в похоронному заведені Михайла Насевича, а Заупокійну Службу Божу наступного дня відслужив о. шамбелян Р. Ривак у митрополичому соборі Непорочного Зачаття, звідки родина і найближчі приятелі відпровадили тлінні останки Покійної на архиепархіяльний цвинтар у Ленґгорні, Па., де після останньої панахиди о. шамб. Ривак запечатав гріб у безпосередньому сусідстві гробу сл. п. проф. Августина Штефана.

Родинним похороном займалася донька Катерина Чеддар з мужем і внуками, які були дуже прив'язані до своєї покійної матері та бабці. Від громадянства в похоронах взяли учать — проф. д-р Петро Стерчо, голова Карпатського Дослідного Центру ім. Ю. Ревая, та д-р Василь Вереш, голова Центрального Проводу Братства Карпатських Січовиків, обидва приятелі родини Штефанів.

Покійна народилася в родині греко-католицького священика о. Юлія й Олени Полянських. Батько її помер у 1914 році на 50-му році життя, і вона залишилася сиротою в молодому віці. Під опікою свого вуйка, декана Гайдудорогу (в теперішній Мадярщині), закінчила вона учительський семінар і почала вчителювати. В 1912 році запізналася з молодим теологом Августином Штефаном, який заручився з нею в вересні 1918 року оженився навесні 1919 року. Подружжя Августина й Олени Штефанів мало сина Василя й доньку Катерину, яка й опікувалася своєю мамою після смерти проф. Августина Штефана.

Сл. п. О. Штефан була прикладною традиційною дружиною свого мужа й матір'ю своїх дітей та бабцею внуків. Не зважаючи на вплив на неї передвоєнного виховання й освіти, сл. п. Олена була вірною дружиною свого мужа й кожночасно підтримувала його в його культурно-освітній, громадській і політичній діяльності. Кожночасно була вона найгіднішою дружиною одного із найпередовіших діячів карпато-українського національного відродження, а згодом і передового діяча всеукраїнської визвольної боротьби. Власне завдяки великому зрозумінню її для діяльности свого мужа, вдалося чимало цінних архівів сл. п. Августина Штефана зберегти. Власне, це сл. п. пані Олена вивезла їх насамперед з Мукачева до Хусту, а незабаром з Хусту до Братислави й Праги, а з Праги до Авгсбурга і, нарешті, до Стемфорду, Конн., і Філядельфії, Па. Співробітників сл. п. А. Штефана приймала вона завжди надзвичайно гостинно у своєму домі. А тих зустрічей було багато-багато.

Добра пам'ять назавжди залишилася серед приятелів і знайомих цієї надзвичайно благородної українки.

П. Надтисянський

Ділимося сумною вісткою що дня 22-го грудня 1986 р. відійшов від нас у Вічність
наш Найдорожчий
ЧОЛОВІК І БАТЬКО

бл. п.

СИДІР ВАСИЛІВ

ПАРАСТАС відбудеться в п'ятницю, 26-го грудня 1986 р. в похоронному заведенні Насевичів у Філядельфії, Па.

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ в суботу, 27-го грудня 1986 р. в українській католицькій церкві св. Йосафата, а відтак на цвинтар Lawn View.

Горем прибиті:

дружина — ІДА МАРІЯ
дочки — ІДА І ОЛЬГА
син — ІВАН

НАУКОВЕ ТОВАРИСТВО ім. ШЕВЧЕНКА

у глибокому смутку повідомляє Членів і всю Українську Громаду, що в суботу, 20-го грудня 1986 р. в Чарлстоні, Іллинойського стейту, помер на розрив серця

сл. п. д-р

СТЕПАН ГОРАК

дійсний член і заступник голови Управи НТША, професор Східньо-Іллинойського Університету, основник і кол. редактор журналу Nationalities Papers, автор численних наукових праць і довідників й активний громадський діяч.

Покійний народжений 23-го жовтня 1920 р. в Городку в Галичині, залишив дружину Марію нар. Брайнер, доні Христину й Юлію та сина Аркадія. Його похоронено 23-го грудня 1986 р. на місцевому цвинтарі Моунд Семетері.

Співчуття можна вислати Дружині Покійного на адреси: 717 Френклін, Чарлстон, Іллиной 61920 та НТШ, 63 Четверта Авеню, Ню Йорк, Н. Й. 10003.

Достойну Дружину Покійного та Його Дітей запевняють про глибоке співчуття своє й загалу членів

Управа НТША
й Дирекція Історично-Філософічної Секції НТШ

У пам'ять Покійного

інж. Левка Мащака

великого поклонника Слуги Божого Митрополита Андрея Шептицького та щедрого мецената на добродійні, національні і релігійні цілі, що помер 6-го січня 1985 року в Ню Йорку, ЗСА,

складають пожертву 1,000 долярів

на ЕНЦИКЛОПЕДІЮ УКРАЇНОЗНАВСТВА, НТШ

Гамільтон, Онтаріо, Канада — д-р Дарія і д-р Ярослав ҐЕНИК-БЕРЕЗОВСЬКІ

ПОДЯКА

З волі Всевишнього відійшов від нас у Вічність 24-го липня 1986 року
наш Найдорожчий
МУЖ, БАТЬКО, ДІДО, БРАТ та СТРИЙКО

бл. п.

СТЕФАН ШЕВЧУК

Оцим висловлюємо нашу глибоку подяку Всечеснішим оо.: Ігуменові Пащакові, о. Тарасові і о. Левові з церкви св. Юра з Ню Йорку за похоронні відправи та за прощальні слова. Щира подяка п. інж. Левицькому за прощальне слово від Гантерської громади, та мґрові Базаркові, який на Тризні поділився своїми спогадами про Покійного. Щире спасибіг Знайомим родини за пожертви на Служби Божі: К. Шевчук, Р. і С. Андрушків, Б. і В. Андрушків, С. Андрушків, А. Атаманчук, В. і С. Барон, В. С. Бирн, Д. О. і М. Бакалець, Я. і М. Воловодюк, К. і В. Воловодюк, Ю. Воловодюк, родина Ґбур, Ю. і О. Ґной, Е. Фолик, І. Косановська, І. Куштра, В. Копчинські, Л. і З. Козак, Б. і О. Кузишин, А. Кузик, С. і Д. Кравченюк, Д. і А. Ластовецький, Е. і О. Луцькі, родина Маслій, Г. і Я. Оберишин, А. Пендзей, Л. і Б. Пендзей, Г. і Р. Поритко, Т. Рабій, Е. Стадник, М. і Н. Титла, О. і М. Тарапацькі, М. і Я. Томорук, М. Чабан, С. Чорна, М. і І. Шевчук, В. Заяць, М. Заяць, І. і Я. Яворські, W. F. C. Ekerm, G. and G. Abys, R. Digiacomo, J. Urso, Mingoia Family, P. Cream and P. Klein.

Щира подяка всім, що зложили замість квітів на свіжу могилу:

1. На церкву св. Івана в Гантері, Н. Й.:

В. і Н. Р. Шевчук	$250.00	О. Лопатинська	25.00
В. і Б. Андрушків	100.00	Е. Лащик	25.00
К. і В. Воловодюк	100.00	О. Клюфас	25.00
Г. і Я. Оберишин	100.00	А. і К. Бук	25.00
С. і Ґ. Качала	50.00	І. і Я. Пучечко	25.00
І. і М. Шевчук	25.00	З. Чехович	20.00
О. і С. Іванчук	25.00	М. Спортан	10.00
Н. Кознарська	50.00	П. Саґаль	10.00
Є. Плескачевська	20.00	Є. Кріль	10.00
Б. Левицький	20.00	О. Никифоряк	20.00
С. Андрушків	50.00	П. і Є. Поритко	20.00
Р. і С. Андрушків	40.00	В. і Л. Мартинець	20.00
Родина Лешків	40.00	Я. і М. Вижницький	20.00
Н. і І. Базарко	25.00	Ю. і Х. Ференцевич	20.00

Разом $1,170.00

2. Ба церкву св. Юра в Ню Йорку:

Б. і М. Чабан	$100.00	А. Пендзей	50.00
Т. і Ґ. Шевчук	100.00	О. і М. Тарапацкий	50.00
В. і К. Воловодюк	100.00	Я. і М. Томорук	25.00
Л. і П. Пендзей	50.00	О. і Д. Леськів	25.00

Разом $500.00

3. На виховання священиків в монастирі св. Йосафата в Ґлен Кові:

Я. і Г. Обершин	$100.00	А. і Х. Козак	60.00
Т. і Ґ. Шевчук	50.00	В. і С. Бирнс	20.00
М. і Я. Воловодюк	100.00	І. і Я. Куровицький	20.00
К. Шевчук	50.00	О. Кобзяр	20.00
Б. Вереш	50.00	Х. і Я. Козар	20.00
І. і М. Шевчук	25.00	П. і О. Саляк	20.00
Л. і Х. Липецький,		О. Ґендза	25.00
В. і І. Кардаш	40.00	О. і Ю. Пастернак	25.00
О. і А. Кіпа	25.00	Родина Пешко	20.00
С. і М. Чорний	25.00	Е. і Е. Івашків	20.00
Н. Волинець		О. Островерха	15.00
і Х. Савицька	25.00	В. Гірняк	15.00
С. Кравченюк	20.00	О. Ласка	10.00
М. Бакалець	20.00	Родина Яковів	10.00
О. і О. Лопатинський	20.00	Ю. Костів	10.00
М. і В. Палідвор	20.00	М. Тимчишин	10.00
Я. і В. Біланюк	20.00	М. Скасків	10.00
Я. і М. Палій	20.00	М. Сапка	10.00

Разом $950.00

Окрім повище прямо переслано до:

Музей в Ню Йорку — І. і Я. Пучечко	$ 25.00
Сироти в Бразилії — Садівник Василь	15.00
Я. і О. Городецькі — Музей в Ню Йорку	25.00
86-ий Відділ СУА — Музей в Ню Йорку	25.00
На суспільну опіку СУА — Род. Стибельських	25.00
На Комітет Оборони Української Спадщини — Л. і З. Козак	100.00
На пресовий фонд Юнака пл. Курінь „Верховинки	25.00

Разом $240.00

Разом на добродійні цілі жертвували $2,860.00

Дякуємо працівникам „Самопомочі" в Ню Йорку і Дітройті за квіти на свіжу могилу. З глибини серця дякуємо всім за теплі слова і вислови співчуття цілій родині. Нехай Вас Бог благословить і держить в своїй опіці.

ДРУЖИНА І РОДИНА

Ділимося з Українською Громадою болючою вісткою, що 18-го грудня 1986 р. несподівано помер на 64-му році життя в Ню Провіденс, Н. Дж.

інженер бл. п.

ЮЛІЯН ОХРИМОВИЧ

член нашого середовища, кол. член Організації Українських Націоналістів на українських землях, в'язнений німецькими окупантами, український патріот, видатний професіоналіст і громадянин.

ПАНАХИДА за душу Покійного була відправлена 22 грудня в похоронному заведенні Литвин і Литвин в Юніон, Н. Дж., а 23 грудня 1986 р. тіло Покійного похоронено на українському православному цвинтарі св. Андрія Первозванного в Бавнд Бруку, Н. Дж.

Дружину і Дітей Покійного просимо прийняти щирі вислови нашого співчуття.

Середовище УГВР
Видавництво Сучасність

ПРОТЯГОМ П'ЯТЬОХ днів у Шангаї відбувалися масові студентські демонстрації з вимогами демократії і свободи преси. Демонстрації відбулися і в інших містах, у тому числі в Пекіні. Пресове агентство Сіньгуа видало комунікат, в якому обвинуватило демонстрантів у порушенні суспільного порядку і порівняло їх з бешкетниками часів так званої культурної революції. Як свідчать китайські репортери, таких масових виступів не було в комуністичному Китаї уже років 15-20.

Вшановано героїв Базару та влаштовано День Подяки

Лігайтон; Па., — (ПС ОДВУ). Пленарне засідання керівних органів Організації Державного Відродження України в суботу, 22-го листопада ц.р., сполучено з відзначенням річниць двох Базарів — в 1921 і 1941 роках, та святковим обідом з нагоди надходячого Дня Подяки. До членів Центральної Управи ОДВУ долучилися члени відділів ОДВУ Лігайтону, Аллентавну, Ню Йорку й Філядельфії, так що простора заля ресторану на Оселі ім. О. Ольжича була виповнена учасниками.

Господарем цієї подвійної імпрези був проф. д-р Мирослав Чаповський, який спільно з господарським референтом ЦУ ОДВУ Степаном Селешком займався підготовою цих святкувань. Привітавши гостей, він попросив культурно-освітнього референта Відділу ОДВУ в Аллентавні, проф. Олександра Білинського провести молитви перед початком обіду, що його приготовив один із піонерів ОДВУ з передвоєнного часу Теодор Музичка з допомогою п- і Ґелетканич з Аллентавну. В дусі американської традиції, очевидно, головною стравою обіду був індик, що його подарував Т. Музичка.

Слово про святкування Дня Подяки, що припадав на наступний четвер, 27-го листопада, виголосив голова ЦУ ОДВУ проф. д-р Петро Стерчо, який нав'язав ці американські врочисті родинні святкування до традиційних обжинок на українському селі. Так як перші європейські поселенці пілігріми, чи по-українському паломники, які прибули на американський континент у 1620 році, щоб могти вільно виконувати свої релігійні практики, влаштували після першого року успішно переборених труднощів свій День Подяки Господу Богу за всі дані їм ласки в тому році, так і ми, українці, які знайшли можливості всестороннього вільного розвитку життя-буття в благословенній землі Вашінґтона, маємо добрі причини урочисто відзначувати День Подяки.

Після закінчення обіду, господар запросив заступника голови ЦУ ОДВУ — Володимира Процика з Ню Йорку, колишнього учасника бою під Бродами, до слова про два Базари, річниці яких припадали саме попереднього дня, 21-го листопада. Промовець, який сам чудом вирвався при Божій помочі з фронтового оточення Української Дивізії червоною армією в липні 1944 року під Бродами, з відчуттям трагічности положення лицарів Базару в 1921 році розповів про цей заключний акт повстанської боротьби добровільців з решток Армії Української Народної Республіки під командою генерала Тютюнника. Як відомо, старшини й козаки Армії УНР вирвалися з таборів полонених і повернулися на Україну, окуповану вже понад рік московсько-большевицькими військами, щоб „визволяти неньку-Україну з московських кайдан". Це був останній збройний акт Армії Української Народної Республіки, який, не зважаючи на невдачу Першого Зимового Походу під командою ген. Михайла Омеляновича Павленка, в 1920 р., був випливом незмірного горіння борців за волю України, що спонукало їх піти в листопаді 1921 року в Другий Зимовий Похід. З біля двох і півтисячі борців повернулася лише горстка, щоб засвідчити перед світом продовжування визвольної боротьби та нелюдську жорстокість большевицьких полчищ.

Захоплених у селі Малі Маньки, на Волині, большевиками 359-ох учасників Другого Зимового Походу розстріляно 21-го листопада 1921 року й закопано у спільній братській могилі біля містечка Базар. Лицарі Базару рішучо відмовилися перейти на службу большевиків; радше поклали свої голови, щоб не осквернити чистоту ідеї української визвольної боротьби.

Населення України плекало добру пам'ять про лицарів Крут і лицарів Базару впродовж двадцятилітньої большевицької окупації. Коли ж уже після кількох коротких місяців панування в Україні нового окупанта в 1941 році німецько-нацистського загарбника української землі, стало ясно, що Гітлер несе українському народові може ще гірше поневолення, тоді прийшов час на вияв українськими народними масами свого гордого національного „Я" і чином заявити і цьому посягачеві по багатства України, що український нарід не піде в ярмо чи на цілковите знищення без спротиву. Тому Центральне Керівництво Організації Українських Націоналістів Осередніх і Східніх Земель України, на чолі з заступником голови ПУН Олегом Ольжичем, який у тому часі вже конспіративно перебував у Києві, вирішило відзначити 20-ту річницю смерти лицарів Базару, щоб вказати новому окупантові, що широкі народні маси готові чинити і йому опір.

Обласне Керівництво ОУН полк. А. Мельника Вінниччини, на чолі з Петром Марчуком-„Волинцем", розгорнуло підготову й упродовж двох тижнів спромоглося зорганізувати понад 40,000 учасників всенародної маніфестації в пошану лицарів Базару точно в 20-ту річницю їх розстрілу тобто 21-го листопада 1941 року. Був це такий спонтанний вияв національної гордости, що німецькі танки на дорогах не мали відваги стримувати напливу народних мас упродовж кількох днів до містечка Базару. Ґестапівці та спеціяльні частини СС-ів після цих урочистостей у Базарі почали негайно арештовувати організаторів другого Базару та й усієї провідної верстви. До половини грудня 1941 року розстріляно у Вінниці 721 цвіту українського народу.

Так як ціллю Другого Базару було заявити новому окупантові, що господарем на Україні є український нарід, так і ще з більшою заїлістю і безпощадністю кинулися німецькі нацисти виконувати вже в той час сформульований Гітлером—Гімлером—Кохом плян систематичного всецільного знищення українського народу, щоб спорожнити український чорнозем для німецького поселення. Тому й заборонено діяльність Української Національної Ради в Києві, на чолі з колишнім ректором київської політехніки проф. Миколою Величківським, заборонено видавання щоденника „Українське Слово", літературного журналу „Літаври", а їх редакторів сл. п. Івана Рогача та Олену Телігу з їх співробітниками гестапівці заарештували, і кілька днів пізніше розстріляли разом із іншими українськими націоналістами.

Другий Базар ясно і недвозначно виявив, з якими плянами прийшли в 1941 році нацистські „юберменші" на Україну, з одного боку, а широкі українські народні маси заявили їм також ясно і недвозначно, що вони аж до загину в дусі лицарів першого Базару ставитимуть загарбницьким плянам спротив. Тож, лінія українсько-німецьких взаємовідносин була поставлена ясно.

Після розвагової частини вечора, в часі якої відспівано многоліттство всім Михайлам, а зокрема голові Відділу ОДВУ в Лігайтоні Михайлові Хоминові (бож це був день після празника св. Михаїла), голова ЦУ ОДВУ д-р П. Стерчо подякував організаторам святкувань, зокрема д-рові М. Чаповському й С. Селешкові, як і головам відділів ОДВУ в Лігайтоні, Аллентавні, Філядельфії та Ню Йорку — Михайлові Хоминові, Андрієві Ґелетканичеві, Петрові Ґенґалові та інж. Петрові Байбакові за їхню співучасть у підготові цих святкувань, як і Теодорові Музичці, Іванові Старейкому, п. Мілянові та паням Ґелетканич, Бойчук, Паньків, Дністрян, Чаповський, Гаррис і Ґолець за ними приготовані солодощі і подавання до столів.

Господар вечора подякував промовцям — голові й заступникові голови ЦУ ОДВУ П. Стерчові й В. Процикові за їхні промови і попросив проф. Олександра Білинського й А. Ґелетканича до кінцевої молитви загальним співом „Боже Великий, Творче Всесильний..."

Цією імпрезою пригадано українському громадянству історичні дати, що про них не слід забувати.

Українське село ім. св. Андрія на Фльориді

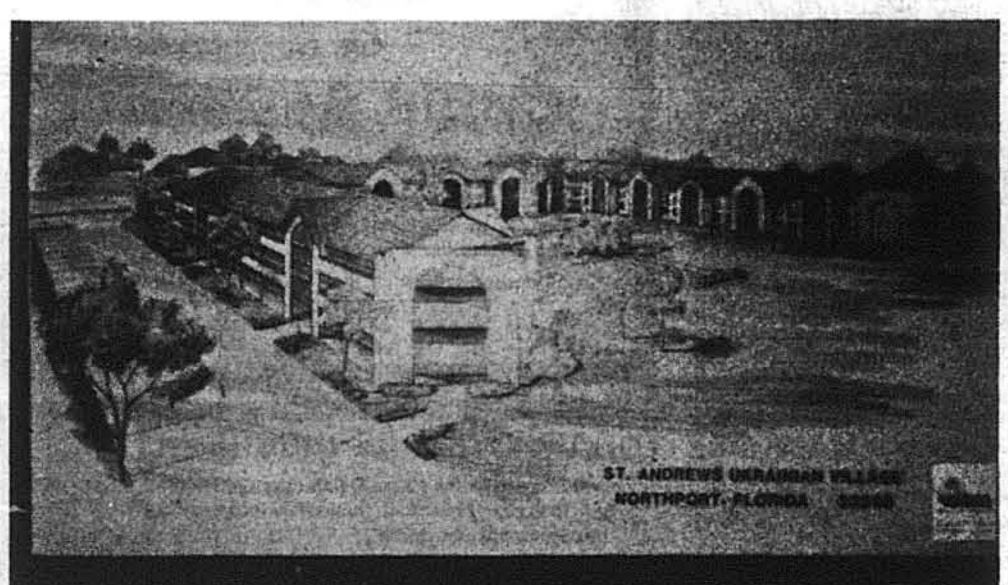

Рисунок архітекта запланованого кондомініюму.

Соборна громада Українського Релігійно-Культурного Осередку св. Андрія у Норт Порті, на південнозахідньому побережжі Фльориди, росте і приступає до здійснення владою олобрених плянів побудови 45 кондомінійних мешкань на 3¼-акровій площі. У січні 1987 року відбудеться святочне відкриття робіт.

Усі мешкання будуть двоспальневі, з двома лазничками, разом около 1,100 кв. стіп. Ціна у передпродажу — 48,000 дол.

Це є гарно запланована оселя для дорослих з триповерховим будинком, двома віндами, басейном та паркуванням.

Дві треті мешкань вже задатковані, а залишилося до продажу 15.

Зацікавлені можуть отримати інформації від голови Будівельного Комітету: Mr. W. Boryskewicz-Boyd, 2375 Harbor Blvd., Port Charlotte, Fla 33952; tel.: (813) 627-1082.

Богдан Козак

На виставку українських мистців

Виставка праць Олександра Архипенка в крайовій ґалерії мистецтв та виставка образів російських мистців XIX століття у Вашінґтоні зацікавила філядельфійських любителів мистецтва та людей, що цікавляться культурними процесами взагалі. Тож філядельфійський клюб сеньйорів організував 5-го грудня ц. р. прогульку для огляднення цих виставок.

Виїжджаємо під вмілим проводом Орисі Ільницької перед 8-ою годиною ранку. В півдорозі затримка на півгодини в придорожнім заїзді на каву, якої дехто не вспів напитися вдома. Вполудне ми вже перед східним крилом ґалерії, в котрому є виставка праць Архипенка.

Вислухавши вже по дорозі інформацію О. Ільницької про мистця та його творчість, група пішла на виставку. Над кімнатами виставки великий напис „Александер Архипенко". При дверях синопсіс його життя й творчости, з зазначенням, що мистець народився в українському місті Києві. Прогульковці мали щастя мати з собою проф. Петра Мегика, який став мистецьким провідником групи та міг пояснити трудні для пересічного глядача твори мистця, та дав можливість зрозуміти мистецькі проблеми, що їх пробував розв'язати Олександер Архипенко. Глибше зацікавлені могли набути каталог виставки з великою вступною статтею про творчість мистця та про його твори.

О. Архипенко—це єдиний в новіших часах український мистець, що вибився на чолове місце поміж мистцями свого часу й здобув світову славу. Великий інноватор і винахідник, він в своїм часі стояв у перших рядах творців модерного мистецтва. За висловом самого Архипенка, „...мистецтво з'ясовується не у фабрикації творів, але в шуканні нових пластичних засобів". І він їх шукав ціле життя. Він впровадив в скульптуру рух, відкрив в скульптурі порожнечу—внутрішній простір, впровадив нові матеріяли та почав покривати кольором свої різьби.

Виставку улаштувала Крайова ґалерія мистецтв в співпраці з Музеєм в Тель Авіві, що має найбільшу колекцію ранніх праць мистця. На виставці всього 43 праці: скульптури, плоскорізьби та коляжі. Виставка триває від 16-го листопада ц. р. до 16-го березня 1987 року і завжди повна відвідувачів.

Саме східне крило ґалерії —це окремий будинок цікавої модерної архітектури. Відповідна рама для праць Архипенка. В ньому, крім виставки українського мистця, є тепер виставка Анрі Матіса (до 29-го березня), так що прогульковці могли оглянути, понад заплянoване, ще й виставку цього відомого французького маляра. Було досить часу, щоб уважно оглянути обі виставки та ще й підкріпитися у вигідній музейній кафетерії.

Оглянувши праці мистців модерністів, пізно по полудні група поїхала до Ґалерії Ренвик, де виставка названа „Росія, край і люди. Мальовила 1850-1910 років." Це збірка 62 образів 34-ох мистців зі збірок Музею російського мистецтва в Ленінграді та з Третьяковської ґалереї в Москві. Складається вона тематично з краєвидів, портретів та побутових сцен (жанр). Виставка дає добрий перегляд імперського мистецтва тієї доби та перехід від реалізму „передвижників" до імпресіонізму. Між виставленими працями є праці п'яти мистців українських, що жили й працювали в тому часі в Росії, а це—краєвиди Ігоря Грабаря, Архипа Куїнджи, Казимира Малевича (теоретика супрематизму), Іллі Репіна та Миколи Ярошенка.

Крім усім відомого образу Іллі Репіна „Запорожці пишуть листа до турецького султана", який трудно оминути при творчости цього мистця, організатори виставки свідомо оминали образів з типово українськими темами, такими характерними для Куїнджи, але старалися триматися в рамках типово московських краєвидів та портретів діячів виразно великоросійської культури.

Сам будинок ґалерії Ренвик своєю архітектурою (він викінчений в 1874 році) дуже добре відповідав атмосфері виставки. Для осіб, що не люблять модернізму, ані не люблять розв'язувати мистецькі ломиголовки, виставка в Ренвик ґалерії була приємним психічним відпочинком і мистецькою насолодою. І тут проф. Мегик дав глядачам мистецькі та побутові пояснення, що торкалися праць деяких мистців, особливо українських. Ця виставка відкрита до 6-го січня 1987 року.

Обидві ці виставки варто оглянути людям, зацікавленим українським мистецтвом та культурою, а особливо адептам мистецтва, що могли б побачити, як революційний Архипенко, чи мистці минулого століття розв'язували проблеми, що стояли перед ними.

О год. 9-ій вечора повні вражень, втомлені, але задоволені, прогульковці повернулися до Філядельфії, вдячні організаторам прогульки за цікаву й повчаючу подорож.

В. Шиприкевич

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ УНС

ЧЕТВЕР, 1-го СІЧНЯ 1987 Р.

Трентон, Н. Дж. Річні збори Т-ва Запорізька Січ 245 Відд., о 2-ій год. по пол. в залі УНДому при 479 Jeremiah Ave. На порядку: звіт Управи і вибір нової на 1987 р. — Ів. Бойчук, гол., М. Мартиненко, секр.